

Europeiska unionens officiella tidning

C 263

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

5 augusti 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 263/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Tribunalen

2019/C 263/02 Hur domare som ska ersätta domare som är förhindrade att tjänstgöra ska utses 2

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 263/03 Mål C-38/17: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungern) — GT mot HS (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 3.1 — Artikel 4.2 — Artikel 6.1 — Avtal om lån angivet i utländsk valuta — Meddelande till konsumenten efter det att avtalet träffats om tillämplig växelkurs på det belopp som utbetalats i nationell valuta) 3

SV

2019/C 263/04	C-628/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mot Orange Polska S.A. (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter — Begreppet "aggressiv affärsmetod" — Konsumentens skyldighet att fatta det slutliga affärsbeslutet i närvaro av ett bud som överlämnar de allmänna villkoren i avtalet till konsumenten) . . .	4
2019/C 263/05	Mål C-634/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland) — ReFood GmbH & Co. KG mot Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Avfallstransport inom Europeiska unionen — Förordning (EG) nr 1013/2006 — Artikel 1.3 d — Tillämpningsområde — Förordning (EG) nr 1069/2009 — Transport av animaliska biprodukter)	5
2019/C 263/06	Mål C-646/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brindisi — Italien) — brottmål mot Gianluca Moro (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/13/EU — Rätten till information vid straffrättsliga förfaranden — Artikel 6.4 — Rätten att bli informerad om anklagelsen — Information om alla ändringar i den information som tillhandahållits där så krävs för att man ska kunna säkerställa ett rättvist förfarande — Ändring av den rättsliga kvalificeringen av de omständigheter på vilka anklagelsen grundas — Inte tillåtet för den tilltalade att under det muntliga förfarandet ansöka om tillämpning av en förhandlad påföljd enligt nationell rätt — Skillnad när ändringen avser de omständigheter på vilka anklagelsen grundas)	6
2019/C 263/07	Mål C-658/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen) — förfarande som inlets av WB (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 3.1 g och i — Begreppet dom i samband med arv — Begreppet offentlig handling i samband med arv — Rättslig kvalificering av det nationella arvsintyget — Artikel 3.2 — Begreppet domstol — Medlemsstaten har inte underrättat Europeiska kommissionen om notarius publicus såsom icke-rättslig myndighet som utövar en rättslig funktion i likhet med domstolar)	6
2019/C 263/08	Mål C-664/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Areios Pagos — Grekland) — Ellinika Nafpigeia AE mot Panagiotis Anagnostopoulos m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Tillämpningsområde — Övergång av en del av ett företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Begreppet övergång — Begreppet ekonomisk enhet — Övergång av en del av den ekonomiska verksamheten från ett moderbolag till ett nybildat dotterbolag — Identitet — Självständighet — Fortsatt bedrivande av ekonomisk verksamhet — Kriteriet avseende varaktigt fortsatt bedrivande av ekonomisk verksamhet — Användning av externa produktionsmedel — Avsikt att avveckla den övertagna enheten)	7
2019/C 263/09	Mål C-705/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — Patent-och registreringsverket mot Mats Hansson (Begäran om förhandsavgörande — Varumärken — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 4.1 b — Risk för förväxling — Helhetsintryck — Äldre varumärke som har registrerats med en disclaimer — En sådan disclaimers inverkan på det äldre varumärkets skyddsomfång)	8
2019/C 263/10	Mål C-720/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Mohammed Bilali mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Asylpolitik — Subsidiärt skyddsbehövande — Direktiv 2011/95/EU — Artikel 19 — Återkallande av status som subsidiärt skyddsbehövande — En myndighets felaktiga bedömning av de faktiska omständigheterna)	9
2019/C 263/11	Mål C-22/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Darmstadt — Tyskland) — TopFit e.V., Daniele Biffi mot Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF — Ett idrottsförbunds tävlingsregler — Rätten för en amatöriddrottare som är medborgare i en medlemsstat att delta i ett nationellt mästerskap i en annan medlemsstat — Olika behandling på grund av nationalitet — Inskränkning av den fria rörligheten)	10

2019/C 263/12	Mål C-33/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Liège — Belgien) — V mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Begäran om förhandsavgörande — Samordning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Förordning (EG) nr 883/2004 — Övergångsbestämmelser — Artikel 87.8 — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14c b — Arbetstagare anställd i en medlemsstat och egenföretagare i en annan medlemsstat — Undantag från principen om en enda tillämplig lagstiftning — Dubbel anslutning — Ansökan om att omfattas av den lagstiftning som är tillämplig enligt förordning nr 883/2004)	10
2019/C 263/13	Mål C-43/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Compagnie d'entreprises CFE SA mot Région de Bruxelles-Capitale (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Förordning — Utseende av ett särskilt bevarandeområde i enlighet med direktiv 92/43/EEG — Fastställande av bevarandemål och vissa förebyggande åtgärder — Begreppet "planer och program" — Skyldighet att göra en miljöbedömning)	11
2019/C 263/14	Mål C-58/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Justice de Paix du canton de Visé — Belgien) — Michel Schyns mot Belfius Banque SA (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2008/48/EG — Skyldigheter vid avtalets ingående — Artikel 5.6 — Kreditgivarens skyldighet att bedöma vilken kredit som är lämpligast — Artikel 8.1 — Skyldighet för kreditgivaren att avstå från att teckna kreditavtal när tvivel föreligger om konsumentens kreditvärdighet — Kreditgivarens skyldighet att bedöma kreditens lämplighet)	12
2019/C 263/15	Mål C-142/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) — Skype Communications Sàrl mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/21/EG — Artikel 2 c — Begreppet "elektronisk kommunikationstjänst" — Överföring av signaler — IP-baserad taltjänst (VoIP) till fasta eller mobila telefonnummer — Tjänsten SkypeOut)	13
2019/C 263/16	Mål C-185/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Oro Efectivo SL mot Diputación Foral de Bizkaia (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 401 — Principen om skatteneutralitet — Ett företags förvärv av föremål med höga halter av guld eller andra ädelmetaller från enskilda personer i återförsäljningssyfte — Skatt på överlåtelse av egendom)	13
2019/C 263/17	Mål C-193/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland) — Google LLC mot Förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/21/EG — Artikel 2 c — Begreppet "elektronisk kommunikationstjänst" — Överföring av signaler — E-posttjänst på internet — Tjänsten Gmail)	14
2019/C 263/18	Mål C-223/18 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 — Deichmann SE mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO), Munich, SL (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Upphävandeförfarande — Figurmärke som återger ett kors på sidan av en sportsko — Avslag på ansökan om upphävande)	15
2019/C 263/19	Mål C-264/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof — Belgien) — P.M., N.G.d.M., P.V.d.S. mot Ministerraad (Begäran om förhandsavgörande — Förfaranden vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster — Direktiv 2014/24/EU — Artikel 10 c samt d i, d ii och d v — Giltighet — Tillämpningsområde — Uteslutande av skiljemanna- och förlikningstjänster samt vissa juridiska tjänster — Principerna om likabehandling och subsidiaritet — Artiklarna 49 och 56 FEUF)	16

2019/C 263/20	Mål C-317/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira mot Município de Portimão (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Överlåtelse av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Begreppet arbetstagare — Väsentlig förändring av arbetsvillkoren till nackdel för arbetstagaren)	16
2019/C 263/21	Mål C-321/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Terre wallonne ASBL mot Région wallonne (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Förordning — Fastställande av målsättningar vad gäller bevarandet av Natura 2000-nätverket, i enlighet med direktiv 92/43/EEG — Begreppet "planer och program"— Skyldighet att göra en miljöbedömning).	17
2019/C 263/22	Mål C-361/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Járásbíróság — Ungern) — Ágnes Weil mot Géza Gulácsi (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 66 — Tillämpning i tiden (ratione temporis) — Förordning (EG) nr 44/2001 — Materiellt tillämpningsområde (ratione materiae) — Privaträtt — Artikel 1.1 och 1.2 a — Områden som inte omfattas — Makars förmogenhetsförhållanden — Artikel 54 — Begäran om intyg om att det avgörande som meddelats av ursprungsdomstolen är verkställbart — Domstolsavgörande om en fordran som är följden av bodelning mellan sambor)	18
2019/C 263/23	Mål C-420/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederländerna) — IO mot Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 9 och 10 — Beskattningsbar person — Ekonomisk verksamhet som bedrivs "självständigt"— Begrepp — Verksamhet som ledamot i en stiftelses kontrollorgan)	19
2019/C 263/24	Mål C-503/18 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 — Inge Barnett mot Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Avgångspension — Förtidspension utan nedsättning av pensionsrättigheterna — Tjänsteföreskrifter för tjänstemännen vid Europeiska unionen — Artikel 9.2 i bilaga VIII — Allmänna genomförandebestämmelser — Tjänstens intresse — Beslut som antagits för att följa en dom av Europeiska unionens personaldomstol — Artikel 266 FEUF — Rättskraft).	20
2019/C 263/25	Mål C-505/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Copebi SCA mot Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Beslut 2009/402/EG — Åtgärdsprogram som Republiken Frankrike har genomfört inom frukt- och grönsakssektorn — Stödet fastställs vara oförenligt — Beslut om återbetalningskrav — Beslutets tillämpningsområde — Ekonomiska jordbrukskommittéer).	20
2019/C 263/26	Förenade målen C-508/18, C-82/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court, High Court (Irland) — Verkställighet av europeisk arresteringsorder gentemot OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) (Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 6.1 — Begreppet utfärdande rättslig myndighet — Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat — Ställning — Subordinationsförhållande gentemot ett organ i den verkställande makten — Justitieministerns behörighet att i ett enskilt ärende ge anvisningar — Avsaknad av garanti för oavhängighet).	21
2019/C 263/27	Mål C-509/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court — Irland) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot PF (Begäran om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 6.1 — Begreppet utfärdande rättslig myndighet — Europeisk arresteringsorder som utfärdas av riksåklagaren i en medlemsstat — Ställning — Garanti för oavhängighet)	22

2019/C 263/28	Mål C-10/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 3 januari 2019 — Wilo Salmson France SAS mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	23
2019/C 263/29	Mål C-142/19 P: Överklagande ingett den 19 februari 2019 av Dovgan GmbH av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-830/16, Monolith Frost GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).....	23
2019/C 263/30	Mål C-267/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 28 mars 2019 — PARKING d.o.o. mot SAWAL d.o.o.	25
2019/C 263/31	Mål C-307/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 11 april 2019 — Obala i lučice d.o.o. mot NLB Leasing d.o.o.....	25
2019/C 263/32	Mål C-308/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 15 april 2019 — Consiliul Concurenței mot Whiteland Import Export SRL	28
2019/C 263/33	Mål C-309/19 P: Överklagande ingett den 15 april 2019 av Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mot kommissionen	28
2019/C 263/34	Mål C-323/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18 april 2019 — Interplastics s.r.o. mot Letifico d.o.o.....	29
2019/C 263/35	Mål C-344/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 2 maj 2019 — D.J. mot Radiotelevizija Slovenija	30
2019/C 263/36	Mål C-346/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 2 maj 2019 — Bundeszentralamt für Steuern mot Y-GmbH	31
2019/C 263/37	Mål C-367/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenien) den 8 maj 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve mot Tax-Fin-Lex d.o.o.....	32
2019/C 263/38	Mål C-420/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 maj 2019 — Maksu- ja Tolliamet mot Heavyinstall OÜ	32
2019/C 263/39	Mål C-453/19 P: Överklagande ingett den 13 juni 2019 av Deutschen Lufthansa AG av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 april 2019 i mål T-492/15, Deutschen Lufthansa AG mot kommissionen	33
2019/C 263/40	Mål C-458/19 P: Överklagande ingett den 14 juni 2019 av ClientEarth av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 april 2019 i mål T-108/17, ClientEarth mot kommissionen.....	35
2019/C 263/41	Mål C-466/19 P: Överklagande ingett den 18 juni 2019 av Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 april 2019 i mål T-371/17, Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen.....	36

Tribunalen

2019/C 263/42	Mål T-478/16: Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — Frank mot kommissionen (Forskning och teknisk utveckling — Ramprogrammet för forskning och innovation (2014 — 2020) — Ansökningsomgångar och tillhörande verksamheter inom ramen för Europeiska forskningsrådets arbetsprogram 2016 — Genomförandeorganets beslut att avslå en ansökan såsom icke stödberättigande — Administrativt överklagande till kommissionen — Underförstått avslagsbeslut — Delvis avvisning — Uttryckligt avslagsbeslut — Rätt till ett effektivt domstolsskydd)	38
2019/C 263/43	Mål T-167/17: Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — RV mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Automatisk pensionering — Rättsakter som inte kan överklagas — Delvis avvisning — Lagens tillämpningsområde — Förteckning ex officio — Bokstavlig, kontextuell och teleologisk tolkning)	39
2019/C 263/44	Mål T-248/17 RENV: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — CC mot parlamentet (Skadeståndsansvar — Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov EUR/A/151/98 — Fel som Europaparlamentet begått vid skötseln av reservlistan — Materiell skada)	40
2019/C 263/45	Mål T-462/17: Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — TO mot EEA (Personalmål — Kontraktanställda — Tidsbegränsat kontrakt — Uppsägning under en sjukskrivning — Artikel 16 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Artikel 48 b i anställningsvillkoren för övriga anställda — Artikel 26 i tjänsteföreskrifterna — Behandling av personuppgifter — Artikel 84 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Mobbning)	40
2019/C 263/46	Mål T-583/17: Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mot EUIPO (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-varumärket IOS FINANCE — Äldre nationellt figurmärke EOS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8. 1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))	41
2019/C 263/47	Mål T-74/18: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Visi/one mot EUIPO — EasyFix (Informationstavla för fordon) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande en informationstavla för bilar — Äldre formgivning — Bevis på tillgängliggörande — Artikel 7 i förordning (EG) nr 6/2002 — Ogiltighetsgrund — Särprägel saknas — Kunnig användare — Formgivarens frihet — Avsaknad av annat helhetsintryck — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning nr 6/2002)	42
2019/C 263/48	Mål T-75/18: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — MPM-Quality mot EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket MANUFACTURE PRIM 1949 — Verkligt bruk av varumärket — Motiveringsskyldighet)	43
2019/C 263/49	Mål T-138/18: Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — De Esteban Alonso mot kommissionen (Personalmål — Tidigare tjänstemän — Utredning som genomförs av OLAF — Ärendet "Eurostat"— Översändande till nationella rättsliga myndigheter av information om gärningar som kan föranleda lagföring — Information lämnas inte i förväg till tjänstemän som potentiellt kan beröras — Skada som påstås ha uppkommit med anledning av OLAF:s och kommissionens agerande vid handläggningen — Ideell, fysisk och ekonomisk skada — Orsakssamband)	44
2019/C 263/50	Mål T-291/18: Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — Biedermann Technologies mot EUIPO (Compliant Constructs) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Compliant Constructs — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	44

2019/C 263/51	Mål T-346/18: Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — Advance Magazine Publishers mot EUIPO– Enovation Brands (VOGUE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket VOGUE — Det äldre EU-ordmärket VOGA — Vilandeförklaring av det administrativa förfarandet — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 i delegerad förordning (EU) 2018/625) — Regel 50.1 i förordning nr 2868/95)	45
2019/C 263/52	Mål T-357/18: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Luz Saúde mot EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket HOSPITAL DA LUZ — Äldre nationella figurmärket clínica LALUZ — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	46
2019/C 263/53	Mål T-392/18: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Innocenti mot EUIPO– Gemelli (Innocenti) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Innocenti — Det äldre nationella figurmärket i INNOCENTI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	47
2019/C 263/54	Mål T-398/18: Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Pielczyk mot EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket DERMÆPIL sugar epil system — Det äldre nationella figurmärket dermépil — Relativt registreringshinder — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 57.2 och 57.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 64.2 och 64.3 i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för förväxling — Artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning 2017/1001), jämförd med artikel 8.1 b i nämnda förordning (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) — Jämförelse av varor)	47
2019/C 263/55	Mål T-449/18: Tribunalens dom av den 6 juni 2019 — Ortlieb Sportartikel mot EUIPO (Återgivning av en oktagon polygon) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke föreställande oktagon polygon — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Reklamslogan — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	48
2019/C 263/56	Mål T-151/18: Talan väckt den 24 juni 2019 — VK mot rådet	49
2019/C 263/57	Mål T-317/19: Talan väckt den 23 maj 2019 — AMVAC Netherlands mot kommissionen	50
2019/C 263/58	Mål T-338/19: Talan väckt den 6 juni 2019 — EU mot kommissionen	50
2019/C 263/59	Mål T-345/19: Talan väckt den 10 juni 2019 — Santini mot parlamentet	51
2019/C 263/60	Mål T-346/19: Talan väckt den 10 juni 2019 — Ceravolo mot parlamentet	53
2019/C 263/61	Mål T-347/19: Talan väckt den 10 juni 2019 — Falqui mot parlamentet	54
2019/C 263/62	Mål T-348/19: Talan väckt den 10 juni 2019 — Poggiolini mot parlamentet	56
2019/C 263/63	Mål T-351/19: Överklagande ingett den 6 juni 2019 — Cypem mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	56
2019/C 263/64	Mål T-357/19: Talan väckt den 14 juni 2019 — Italien mot kommissionen	57
2019/C 263/65	Mål T-359/19: Talan väckt den 14 juni 2019 — Daimler mot kommissionen	58

2019/C 263/66	Mål T-360/19: Talan väckt den 14 juni 2019 — Jalkh mot parlamentet	60
2019/C 263/67	Mål T-361/19: Talan väckt den 16 juni 2019 — CF mot parlamentet	61
2019/C 263/68	Mål T-363/19: Talan väckt den 12 juni 2019 — Förenade kungariket mot kommissionen	62
2019/C 263/69	Mål T-364/19: Talan väckt den 17 juni 2019 — Moretti mot parlamentet	64
2019/C 263/70	Mål T-365/19: Talan väckt den 17 juni 2019 — Capraro mot parlamentet	65
2019/C 263/71	Mål T-366/19: Talan väckt den 18 juni 2019 — Sboarina mot parlamentet	66
2019/C 263/72	Mål T-370/19: Talan väckt den 19 juni 2019 — Spanien mot kommissionen.....	67
2019/C 263/73	Mål T-371/19: Överklagande ingett den 18 juni 2019 — Itinerant Show Room mot EUIPO — Forest (FAKE DUCK)	68
2019/C 263/74	Mål T-372/19: Talan väckt den 20 juni 2019 — Cellai mot parlamentet	69
2019/C 263/75	Mål T-373/19: Talan väckt den 20 juni 2019 — Gatti mot parlamentet	70
2019/C 263/76	Mål T-374/19: Talan väckt den 20 juni 2019 — Wuhrer mot parlamentet	71
2019/C 263/77	Mål T-376/19: Överklagande ingett den 24 juni 2019 — El Corte Inglés mot EUIPO– Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)	72

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2019/C 263/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 255, 29.7.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 246, 22.7.2019

EUT C 238, 15.7.2019

EUT C 230, 8.7.2019

EUT C 220, 1.7.2019

EUT C 213, 24.6.2019

EUT C 206, 17.6.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Hur domare som ska ersätta domare som är förhindrade att tjänstgöra ska utses

(2019/C 263/02)

1. Tribunalen har den 10 juli 2019 beslutat att ordföranden från och med den 27 september 2019 ska ersätta en domare som är förhindrad att tjänstgöra i de fall som avses i artikel 17.2 andra meningen respektive artikel 24.2 andra meningen i tribunalens rättegångsregler.
 2. Om tribunalens ordförande är förhindrad att tjänstgöra, ska han utse tribunalens vice ordförande att ersätta honom, i enlighet med artikel 11.1 i rättegångsreglerna.
 3. Om tribunalens vice ordförande är förhindrad att tjänstgöra, ska tribunalens ordförande utse ersättare för honom, i enlighet med den rangordning som anges i artikel 8 i rättegångsreglerna, med undantag för avdelningsordförandena.
 4. Om den domare som utsetts enligt punkt 3 är förhindrad att tjänstgöra och det mål i vilket förhindret anges är ett personalmål, såsom definierats i tribunalens beslut av den 3 juli 2019 angående riktlinjerna för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna (EUT C 246, 2019, s. 2) eller ett mål om immaterialrätt som avses i avdelning fyra i rättegångsreglerna, ska tribunalens ordförande, i enlighet med den rangordning som anges i artikel 8 i rättegångsreglerna, utse en domare på en avdelning som ansvarar för samma slag av mål som den på vilken den domare som har förhindret tjänstgör, för att ersätta denne.
 5. för att säkerställa en jämn fördelning av arbetsbördan, får tribunalens ordförande avvika från den rangordning som anges i artikel 8 i rättegångsreglerna, i enlighet med punkterna 3 och 4 i detta beslut.
-

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungern) — GT mot HS

(Mål C-38/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 3.1 — Artikel 4.2 — Artikel 6.1 — Avtal om lån angivet i utländsk valuta — Meddelande till konsumenten efter det att avtalet träffats om tillämplig växelkurs på det belopp som utbetalats i nationell valuta)

(2019/C 263/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GT

Motpart: HS

Domslut

Artiklarna 3.1, 4.2 och 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den tolkats av den högsta domstolen i den medlemsstaten, enligt vilken ett låneavtal som angivits i utländsk valuta inte är ogiltigt när avtalet, även om det anger det belopp uttryckt i nationell valuta som motsvarar konsumentens låneansökan, inte anger den växelkurs som ska tillämpas på det beloppet för att fastställa det slutliga lånebeloppet angivet i utländsk valuta, samtidigt som det i ett av avtalsvillkoren föreskrivs att denna växelkurs ska fastställas av långivaren i ett separat dokument efter det att avtalet ingåtts,

- om villkoret har utformats på ett klart och begripligt sätt i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 93/13, genom att den metod som används för att beräkna det totala lånebeloppet och den tillämpliga växelkursen anges med sådan tydlighet att en genomsnittskonsumēt, som är normalt informerad och är skäligen uppmärksam och medveten, kan bedöma de ekonomiska konsekvenserna av avtalet, särskilt den totala lånekostnaden, eller, även om det nämnda villkoret inte har utformats på ett klart och begripligt sätt,
- om villkoret inte är oskäligt i den mening som avses i artikel 3.1 i det direktivet eller, om så är fallet, det berörda avtalet kan bestå utan detta villkor i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 93/13.

(¹) EUT C 178, 6.6.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mot Orange Polska S.A.

(C-628/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter — Begreppet "aggressiv affärsmetod" — Konsumentens skyldighet att fatta det slutliga affärsbeslutet i närvaro av ett bud som överlämnar de allmänna villkoren i avtalet till konsumenten)

(2019/C 263/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Svarande: Orange Polska S.A.

Domslut

Artiklarna 2 j, 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ska tolkas så, att en näringsidkares tillämpning av ett förfarande för att ingå eller ändra avtal för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, såsom det aktuella förfarandet i det nationella målet, där konsumenten måste fatta det slutliga affärsbeslutet i närvaro av ett bud som överlämnar standardavtalet till konsumenten, utan att vederbörande obehindrat kan ta del av avtalets innehåll i budets närvaro,

- inte utgör en aggressiv affärsmetod under alla omständigheter,

- inte utgör en aggressiv affärsmetod genom otillbörlig påverkan, enbart på grund av att konsumenten inte i förväg och individuellt, bland annat via e-post eller i försändelse till sin hemadress, har erhållit samtliga standardavtal, när konsumenten före budets besök hade möjlighet att ta del av avtalens innehåll, och
- utgör en aggressiv affärsmetod genom otillbörlig påverkan, när näringsidkaren eller dennes bud agerar på ett otillbörligt sätt som innebär att konsumenten utsätts för påtryckningar av ett sådant slag att konsumentens valfrihet avsevärt inskränks, såsom beteenden som orsakar olägenheter för konsumenten eller stör vederbörandes överväganden rörande det affärsbeslut som ska fattas.

(¹) EUT C 104, 19.3.2018.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgericht Oldenburg — Tyskland) — ReFood GmbH & Co. KG mot
Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Mål C-634/17) (¹)

*(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Avfallstransport inom Europeiska unionen — Förordning (EG)
nr 1013/2006 — Artikel 1.3 d — Tillämpningsområde — Förordning (EG) nr 1069/2009 — Transport av
animaliska biprodukter)*

(2019/C 263/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Oldenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ReFood GmbH & Co. KG

Motpart: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Domslut

Artikel 1.3 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, ska tolkas så, att sådan transport av animaliska biprodukter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), ska undantas från tillämpningsområdet för förordning nr 1013/2006, med undantag för de fall där förordning nr 1069/2009 uttryckligen anger att förordning nr 1013/2006 ska tillämpas.

(¹) EUT C 52, 12.2.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Brindisi — Italien) — brottmål mot Gianluca Moro

(Mål C-646/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/13/EU — Rätten till information vid straffrättsliga förfaranden — Artikel 6.4 — Rätten att bli informerad om anklagelsen — Information om alla ändringar i den information som tillhandahållits där så krävs för att man ska kunna säkerställa ett rättvist förfarande — Ändring av den rättsliga kvalificeringen av de omständigheter på vilka anklagelsen grundas — Inte tillåtet för den tilltalade att under det muntliga förfarandet ansöka om tillämpning av en förhandlad påföljd enligt nationell rätt — Skillnad när ändringen avser de omständigheter på vilka anklagelsen grundas)

(2019/C 263/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Brindisi

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Gianluca Moro

Domslut

Artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden och artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att de inte hindrar en nationell lagstiftning enligt vilken den tilltalade under det muntliga förfarandet kan ansöka om tillämpning av en förhandlad påföljd vid en ändring av de omständigheter som ligger till grund för anklagelsen, men inte kan göra det vid en ändring av den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter.

⁽¹⁾ EUT C 52, 12.2.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen) — förfarande som inletts av WB

(Mål C-658/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 3.1 g och i — Begreppet dom i samband med arv — Begreppet offentlig handling i samband med arv — Rättslig kvalificering av det nationella arvsintyget — Artikel 3.2 — Begreppet domstol — Medlemsstaten har inte underrättat Europeiska kommissionen om notarius publicus såsom icke-rättslig myndighet som utövar en rättslig funktion i likhet med domstolar)

(2019/C 263/07)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Part vid den nationella domstolen

Sökande: WB

Ytterligare deltagare i rättegången: Przemyslaw Bac, i egenskap av notarius publicus

Domslut

- 1) Artikel 3.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg, ska tolkas så, att den omständigheten, att en medlemsstat inte har underrättat kommissionen om notarius publicus utövande av rättsliga funktioner, i enlighet med denna bestämmelse, inte är avgörande för huruvida notarius publicus ska anses utgöra en "domstol".

Artikel 3.2 första stycket i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att en notarius publicus som på enhällig begäran av samtliga parter i förfarandet vid notarius publicus, såsom det förfarande som är i fråga i det nationella målet, upprättar ett arvsintyg, inte ska anses utgöra en "domstol" i den mening som avses i den bestämmelsen, och följaktligen ska artikel 3.1 g i samma förordning tolkas så, att en sådan handling inte utgör en "dom" i den mening som avses i den bestämmelsen.

- 2) Artikel 3.1 i) i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att ett arvsintyg, såsom det polska arvsintyget, som upprättats av en notarius publicus på enhällig begäran av samtliga parter i förfarandet vid notarius publicus, utgör en "officiell handling" i den mening som avses i den bestämmelsen, vars utfärdande kan åtföljas av det formulär som avses i artikel 59.1 andra stycket i den förordningen, vilket motsvarar det formulär som avses i bilaga 2 till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 av den 9 december 2014 om fastställande av de formulär som avses i förordning (EG) nr 650/2012.

(¹) EUT C 134, 16.4.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Areios Pagos — Grekland) — Ellinika Nafpigeia AE mot Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.

(Mål C-664/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Tillämpningsområde — Övergång av en del av ett företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Begreppet övergång — Begreppet ekonomisk enhet — Övergång av en del av den ekonomiska verksamheten från ett moderbolag till ett nybildat dotterbolag — Identitet — Självständighet — Fortsatt bedrivande av ekonomisk verksamhet — Kriteriet avseende varaktigt fortsatt bedrivande av ekonomisk verksamhet — Användning av externa produktionsmedel — Avsikt att avveckla den övertagna enheten)

(2019/C 263/08)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Areios Pagos

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ellinika Nafpigeia AE

Motpart: Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.

Ytterligare deltagare i rättegången: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoypallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Domslut

Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, särskilt artikel 1.1 a och b, ska tolkas på så sätt att det är tillämpligt vid övergång av en produktionsenhet i ett fall där det överlåtande företaget eller det förvärvande företaget — eller dessa två parter gemensamt — agerar med avsikten att det förvärvande företaget ska fortsätta att bedriva det överlåtande företags verksamhet, men även med avsikten att det förvärvande företaget självt ska upphöra vid en senare tidpunkt, i samband med en avveckling, och där den aktuella produktionsenheten, som inte kan uppnå sitt ekonomiska mål utan att behöva använda externa produktionsmedel, dessutom inte är helt självständig. Detta gäller dock under förutsättning att två villkor är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, nämligen dels att den allmänna princip i unionsrätten som kräver att överlåtare och förvärvare inte försöker dra nytta av de fördelar som de kan ha enligt direktiv 2001/23 på ett sätt som är bedrägligt eller utgör missbruk inte har åsidosatts, dels att den aktuella produktionsenheten har tillräckliga garantier för att den kommer att ha tillgång till en utomstående parts produktionsmedel, så att enheten inte blir beroende av de ekonomiska val som denna utomstående part ensidigt kan komma att göra i framtiden.

(¹) EUT C 32, 29.1.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — Patent-och registreringsverket mot Mats Hansson

(Mål C-705/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Varumärken — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 4.1 b — Risk för förväxling — Helhetsintryck — Äldre varumärke som har registrerats med en disclaimer — En sådan disclaimerers inverkan på det äldre varumärkets skyddsomfång)

(2019/C 263/09)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Patent-och registreringsverket

Motpart: Mats Hansson

Domslut

Artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse om disclaimers som innebär att en disclaimer-försedd beståndsdel av ett sammansatt varumärke inte ska ingå bland de relevanta faktorer som beaktas vid helhetsbedömningen av risken för förväxling enligt nämnda artikel eller att en sådan beståndsdel automatiskt och alltid ska ges en begränsad betydelse vid denna bedömning.

(¹) EUT C 83, 5.3.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Mohammed Bilali mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Mål C-720/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Asylpolitik — Subsidiärt skyddsbehövande — Direktiv 2011/95/EU — Artikel 19 — Återkallande av status som subsidiärt skyddsbehövande — En myndighets felaktiga bedömning av de faktiska omständigheterna)

(2019/C 263/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohammed Bilali

Motpart: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Domslut

Artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, jämförd med artikel 16 i samma direktiv, ska tolkas så, att en medlemsstat ska återkalla status som subsidiärt skyddsbehövande när denna status har beviljats utan att villkoren för detta beviljande har uppfyllts, på grundval av uppgifter som sedermera har uppdagats vara felaktiga, även om den berörda personen inte har vilselett medlemsstaten i detta hänseende.

(¹) EUT C 104, 19.3.2018

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Darmstadt — Tyskland) — TopFit e.V., Daniele Biffi mot Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Mål C-22/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF — Ett idrottsförbunds tävlingsregler — Rätten för en amatöriddrottare som är medborgare i en medlemsstat att delta i ett nationellt mästerskap i en annan medlemsstat — Olika behandling på grund av nationalitet — Inskränkning av den fria rörligheten)

(2019/C 263/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: TopFit e.V., Daniele Biffi

Svarande: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Domslut

Artiklarna 18, 21 och 165 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt idrottsförbunds regelverk, såsom det som är i fråga i det nationella målet, varigenom en EU-medborgare — som är medborgare i en annan medlemsstat och som sedan många år bor i den medlemsstat där det förbund är etablerat där han tränar löpning på amatörnivå i seniorklassen — inte får delta i nationella mästerskap i dessa grenar på samma sätt som medborgare i denna medlemsstat eller endast får delta "utom tävlan" eller "utan placeringsregistrering" utan att kunna tävla i finalen och utan att kunna bli nationell mästare, såvida inte detta regelverk är motiverat av objektiva skäl som står i proportion till det legitima mål som eftersträvas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 123, 9.4.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Liège — Belgien) — V mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Mål C-33/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Samordning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Förordning (EG) nr 883/2004 — Övergångsbestämmelser — Artikel 87.8 — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14c b — Arbetstagare anställd i en medlemsstat och egenföretagare i en annan medlemsstat — Undantag från principen om en enda tillämplig lagstiftning — Dubbel anslutning — Ansökan om att omfattas av den lagstiftning som är tillämplig enligt förordning nr 883/2004)

(2019/C 263/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: V

Motparter: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

Domslut

Artikel 87.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 av den 16 september 2009, ska tolkas så, att för att en person, som vid tidpunkten då nämnda förordning trädde i kraft var anställd i en medlemsstat och egenföretagare i en annan medlemsstat och således omfattades av båda medlemsstaternas socialförsäkringslagstiftningar samtidigt, ska kunna omfattas av den lagstiftning som är tillämplig enligt förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 988/2009, är vederbörande inte skyldig att inge en uttrycklig ansökan härom.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Compagnie d'entreprises CFE SA mot Région de Bruxelles-Capitale

(Mål C-43/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Förordning — Utseende av ett särskilt bevarandeområde i enlighet med direktiv 92/43/EEG — Fastställande av bevarandemål och vissa förebyggande åtgärder — Begreppet "planer och program" — Skyldighet att göra en miljöbedömning)

(2019/C 263/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Compagnie d'entreprises CFE SA

Svarande: Région de Bruxelles-Capitale

Domslut

Artikel 3.2 och 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska — med förbehåll för den prövning som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra — tolkas så, att en sådan förordning som den som är aktuell i det nationella målet, genom vilken en medlemsstat utser ett särskilt bevarandemråde och fastställer bevarandemål och vissa förebyggande åtgärder, inte ingår bland de ”planer och program” för vilka en miljökonsekvensbedömning är obligatorisk.

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Justice de Paix du canton de Visé — Belgien) — Michel Schyns mot Belfius Banque SA

(Mål C-58/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2008/48/EG — Skyldigheter vid avtalets ingående — Artikel 5.6 — Kreditgivarens skyldighet att bedöma vilken kredit som är lämpligast — Artikel 8.1 — Skyldighet för kreditgivaren att avstå från att teckna kreditavtal när tvivel föreligger om konsumentens kreditvärdighet — Kreditgivarens skyldighet att bedöma kreditens lämplighet)

(2019/C 263/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Justice de Paix du canton de Visé

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michel Schyns

Motpart: Belfius Banque SA

Domslut

- 1) Artikel 5.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kreditgivare eller kreditförmedlare, inom ramen för de kreditavtal de vanligtvis erbjuder, ska bedöma vilken typ av kredit och vilket kreditbelopp som är lämpligast, med beaktande av konsumentens ekonomiska situation vid tidpunkten för avtalets ingående och syftet med krediten.
- 2) Artiklarna 5.6 och 8.1 i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kreditgivaren ska avstå från att ingå ett kreditavtal om denne efter en kontroll av konsumentens kreditvärdighet inte rimligen kan bedöma att konsumenten kommer att kunna fullgöra de skyldigheter som följer av det tilltänkta avtalet.

(¹) EUT C 166, 14.5.2018.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) — Skype Communications Sàrl mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Mål C-142/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/21/EG — Artikel 2 c — Begreppet ”elektronisk kommunikationstjänst” — Överföring av signaler — IP-baserad taltjänst (VoIP) till fasta eller mobila telefonnummer — Tjänsten SkypeOut)

(2019/C 263/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Skype Communications Sàrl

Svarande: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Domslut

Artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, ska tolkas så, att en programvaruutgivares tillhandahållande av en funktion som erbjuder en ”Voice over Internet Protocol”-tjänst (IP-telefoni (VoIP)), som gör det möjligt för användaren att ringa till ett fast eller mobilt nummer som ingår i en nationell nummerplan via det allmänna telefonnätet i en medlemsstat från en terminal, utgör en ”elektronisk kommunikationstjänst” i den mening som avses i den bestämmelsen, då tillhandahållandet av nämnda tjänst dels medför att utgivaren utför en betalning, dels innebär att utgivaren ingår avtal med leverantörer av teletjänster som är vederbörligen auktoriserade att överföra och terminera samtal till det allmänna telenätet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 7.5.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Oro Efectivo SL mot Diputación Foral de Bizkaia

(Mål C-185/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 401 — Principen om skatteneutralitet — Ett företags förvärv av föremål med höga halter av guld eller andra ädelmetaller från enskilda personer i återförsäljningssyfte — Skatt på överlåtelse av egendom)

(2019/C 263/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Oro Efectivo SL

Motpart: Diputación Foral de Bizkaia

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och principen om skatteneutralitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken en indirekt skatt på överlåtelse av egendom, som är skild från mervärdesskatt, ska betalas när ett företag förvärvar föremål med höga halter av guld eller andra ädelmetaller från enskilda personer och sådan egendom är avsedd för företagets ekonomiska verksamhet och företaget återförsäljer egendomen till företag som är specialiserade på att tillverka tackor och andra olika ädelmetallsföremål, i syfte att den ska omvandlas och därefter återinföras i det företagsekonomiska kretsloppet.

(¹) EUT C 182, 28.5.2018.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Tyskland) — Google LLC mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-193/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/21/EG — Artikel 2 c — Begreppet "elektronisk kommunikationstjänst" — Överföring av signaler — E-posttjänst på internet — Tjänsten Gmail)

(2019/C 263/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Google LLC

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

Artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, ska tolkas så, att en internetbaserad e-posttjänst som inte inbegriper internetåtkomst, såsom den Gmail-tjänst som tillhandahålls av Google LLC, inte helt eller huvudsakligen utgörs av överföring av signaler i elektroniska kommunikationsnät och därför inte utgör en ”elektronisk kommunikationstjänst” i den mening som avses i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 211, 18.6.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 — Deichmann SE mot Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO), Munich, SL

(Mål C-223/18 P) (¹)

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Upphävandeförfarande — Figurmärke som återger ett kors på sidan av en sportsko — Avslag på ansökan om upphävande)

(2019/C 263/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Deichmann SE (ombud: C. Onken, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) (ombud: D. Gája), Munich, SL (ombud: J. Güell Serra och M. del Mar Guix Vilanova, abogados)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Deichmann SE ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 249, 16.7.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof — Belgien) — P.M., N.G.d.M., P.V.d.S. mot Ministerraad

(Mål C-264/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfaranden vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster — Direktiv 2014/24/EU — Artikel 10 c samt d i, d ii och d v — Giltighet — Tillämpningsområde — Uteslutande av skiljemanna- och förlikningstjänster samt vissa juridiska tjänster — Principerna om likabehandling och subsidiaritet — Artiklarna 49 och 56 FEUF)

(2019/C 263/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: P.M., N.G.d.M., P.V.d.S.

Motpart: Ministerraad

Domslut

Vid prövningen av frågan har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av bestämmelserna i artikel 10 c samt d i, d ii och d v i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG utifrån principerna om likabehandling och subsidiaritet eller utifrån artiklarna 49 och 56 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 276, 6.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira mot Município de Portimão

(Mål C-317/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Överlåtelse av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Begreppet arbetstagare — Väsentlig förändring av arbetsvillkoren till nackdel för arbetstagaren)

(2019/C 263/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cátia Correia Moreira

Motpart: Município de Portimão

Domslut

- 1) Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, särskilt artikel 2.1 d i detta, ska tolkas så, att en person som har ingått ett avtal om förtroendetjänst med överlåtaren i den mening som avses i den nationella lagstiftningen i fråga i målet vid den nationella domstolen kan betraktas som arbetstagare och därigenom omfattas av det skydd som föreskrivs i det direktivet, under förutsättning att vederbörande åtnjuter skydd som arbetstagare enligt denna lagstiftning och innehar ett anställningsavtal vid tidpunkten för överlåtelsen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Direktiv 2001/23, jämfört med artikel 4.2 FEU ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att de berörda arbetstagarna vid överlåtelse i den mening som avses i det direktivet, och om förvärvaren är en kommun, dels ska delta i ett offentligt urvalsförfarande, dels ingå ett nytt avtalsförhållande med förvärvaren.

(¹) EUT C 268, 30.7.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Belgien) — Terre wallonne ASBL mot Région wallonne

(Mål C-321/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Förordning — Fastställande av målsättningar vad gäller bevarandet av Natura 2000-nätverket, i enlighet med direktiv 92/43/EEG — Begreppet ”planer och program” — Skyldighet att göra en miljöbedömning)

(2019/C 263/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Terre wallonne ASBL

Motpart: Région wallonne

Domslut

Artikel 3.2 och 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ska tolkas så, att en sådan förordning som den som är aktuell i det nationella målet, varigenom en medlemsstats myndigheter på regional nivå har fastställt vägledande målsättningar vad gäller bevarandet av sitt Natura 2000-nätverk, medan målsättningarna vad gäller bevarandet för specifika områden är rättsligt bindande, inte ingår bland de ”planer och program”, i den mening som avses i det direktivet, som ska bli föremål för en obligatorisk miljökonsekvensbedömning.

(¹) EUT C 259, 23.7.2018

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Járásbíróság — Ungern) — Ágnes Weil mot Géza Gulácsi

(Mål C-361/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Artikel 66 — Tillämpning i tiden (ratione temporis) — Förordning (EG) nr 44/2001 — Materiellt tillämpningsområde (ratione materiae) — Privaträtt — Artikel 1.1 och 1.2 a — Områden som inte omfattas — Makars förmögenhetsförhållanden — Artikel 54 — Begäran om intyg om att det avgörande som meddelats av ursprungsdomstolen är verkställbart — Domstolsavgörande om en fordran som är följden av bodelning mellan sambor)

(2019/C 263/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Járásbíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ágnes Weil

Svarande: Géza Gulácsi

Domslut

- 1) Artikel 54 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som mottagit en ansökan om intyg om att en dom som har meddelats av ursprungsdomstolen kan verkställas ska — i en sådan situation som i det nationella målet, där den domstol som meddelade den dom som ska verkställas inte därvidlag har uttalat sig om förordningens tillämplighet — pröva om tvisten omfattas av förordningens tillämpningsområde.

- 2) Artikel 1.1 och 1.2 a i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att en talan som den i det nationella målet, som rör bodelning efter ett samboförhållande, hör till "privaträttens område" i den mening som avses i nämnda artikel 1.1 och omfattas därmed av den förordningens materiella tillämpningsområde.

(¹) EUT C 311, 3.9.2018

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederländerna) — IO mot Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Mål C-420/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 9 och 10 — Beskattningsbar person — Ekonomisk verksamhet som bedrivs "självständigt" — Begrepp — Verksamhet som ledamot i en stiftelses kontrollorgan)

(2019/C 263/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IO

Motpart: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Domslut

Artiklarna 9 och 10 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en ledamot i en stiftelses kontrollorgan, såsom klaganden i det nationella målet, som — trots att vederbörande med avseende på utövandet av verksamheten som ledamot i organet varken är bunden till stiftelsens styrelse genom något hierarkiskt anställningsförhållande eller till stiftelsens kontrollorgan genom något sådant förhållande — inte agerar i eget namn, för egen räkning och på eget ansvar, utan agerar för detta organs räkning och under dess ansvar och inte heller står den ekonomiska risken för denna verksamhet, då ledamoten uppbär en fast ersättning som inte är beroende av att han eller hon deltar i sammanträdena eller av det antal timmar han eller hon faktiskt har arbetat, inte bedriver någon självständig ekonomisk verksamhet.

(¹) EUT C 319, 10.9.2018

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 juni 2019 — Inge Barnett mot Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

(Mål C-503/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Avgångspension — Förtidspension utan nedsättning av pensionsrättigheterna — Tjänstföreskrifter för tjänstemännen vid Europeiska unionen — Artikel 9.2 i bilaga VIII — Allmänna genomförandebestämmelser — Tjänstens intresse — Beslut som antagits för att följa en dom av Europeiska unionens personaldomstol — Artikel 266 FEUF — Rättskraft)

(2019/C 263/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Inge Barnett (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Övrig part i målet: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (ombud: M. Pascua Mateo, A. Carvajal och L. Camarena Januzec, biträdda av advokat M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislaire)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Inge Barnett ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (CESE).

⁽¹⁾ EUT C 381, 22.10.2018

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Copebi SCA mot Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Mål C-505/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Beslut 2009/402/EG — Åtgärdsprogram som Republiken Frankrike har genomfört inom frukt- och grönsakssektorn — Stödet fastställs vara oförenligt — Beslut om återbetalningskrav — Beslutets tillämpningsområde — Ekonomiska jordbrukskommittéer)

(2019/C 263/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Copebi SCA

Motpart: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Domslut

Kommissionens beslut 2009/402/EG av den 28 januari 2009 om de "åtgärdsprogram" som Frankrike har genomfört inom frukt- och grönsakssektorn ska tolkas så, att det omfattar det stöd som Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) betalat ut till Comité économique bigarreau industrie (CEBI) och som därefter fördelats på producenter av bigarråer avsedda för bearbetning av producentgrupper som är medlemmar i denna kommitté, trots att, å ena sidan, nämnda kommitté inte nämns bland de åtta ekonomiska jordbrukskommittéer som omnämns i beslutet och att, å andra sidan, stödet i fråga, i motsats till den finansieringsmetod som beskrivs i beslutet, uteslutande finansierades genom subventioner från Oniflhor och inte också genom frivilliga bidrag från producenter.

(¹) EUT C 364, 8.10.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court, High Court (Irland) — Verkställighet av europeisk arresteringsorder gentemot OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

(Förenade målen C-508/18, C-82/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 6.1 — Begreppet utfärdande rättslig myndighet — Europeisk arresteringsorder utfärdad av åklagarmyndigheten i en medlemsstat — Ställning — Subordinationsförhållande gentemot ett organ i den verkställande makten — Justitieministerns behörighet att i ett enskilt ärende ge anvisningar — Avsaknad av garanti för oavhängighet)

(2019/C 263/26)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstolar

Supreme Court, High Court (Irland)

Parter i de nationella målen

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Domslut

- 1) Målen C-508/18 och C-82/19 PPU förenas vad gäller domen.
- 2) Begreppet "[d]en utfärdande rättsliga myndigheten" i artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att begreppet inte omfattar åklagarmyndigheten i en medlemsstat som direkt eller indirekt kan påtvingas påbud eller anvisningar i ett enskilt ärende från den verkställande makten — såsom från en justitieminister — i samband med att beslut fattas om att utfärda en europeisk arresteringsorder.

(¹) EUT C 364, 8.10.2018
EUT C 122, 1.4.2019

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 maj 2019 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court — Irland) — Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot PF

(Mål C-509/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 6.1 — Begreppet utfärdande rättslig myndighet — Europeisk arresteringsorder som utfärdas av riksåklagaren i en medlemsstat — Ställning — Garanti för oavhängighet)

(2019/C 263/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Part i målet vid den hänskjutande domstolen

PF

Domslut

Begreppet "[d]en utfärdande rättsliga myndigheten" i artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att begreppet omfattar riksåklagaren i en medlemsstat — samtidigt som riksåklagaren i organisatoriskt hänseende är oavhängig i förhållande till den dömande makten — är behörig att väcka åtal och vars ställning i medlemsstaten säkerställer att riksåklagaren är oavhängig i förhållande till den verkställande makten då beslut fattas om att utfärda en europeisk arresteringsorder.

(¹) EUT C 364, 8.10.2018.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 3 januari 2019 — Wilo Salmson France SAS mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Mål C-10/19)

(2019/C 263/28)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Sökande: Wilo Salmson France SAS

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Genom beslut av den 5 juni 2019 förklarade domstolen (tionde avdelningen) det uppenbart att begäran om förhandsavgörande inte kan upptas till sakprövning.

Överklagande ingett den 19 februari 2019 av Dovgan GmbH av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-830/16, Monolith Frost GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dovgan GmbH (ombud: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet och Monolith Frost GmbH

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 13 december 2018 (T-830/16), och

— ogilla det överklagande som prövats i första instans.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att åsidosätta unionsrätten i olika avseenden och genom att den missuppfattat bevisningen.

1. Missuppfattning av bevisningen

Tvärtemot vad tribunalen påstått i punkt 55 har Amtsgericht Köln inte fastställt att en betydande andel av den tyska befolkningen talar ryska.

Tvärtemot vad tribunalen påstått i punkt 64 i den överklagade domen har överklagandenämnden ifrågasatt EUIPO:s annulleringsenshets beslut, enligt vilket uttrycket "Пломбир" [plombir] i den forna Socialistiska rådsrepublikernas union (Sovjetunionen) användes som beteckning för en sorts gräddglass.

2. Åsidosättande av artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler

Tribunalen har åsidosatt artikel 85.3 i sina rättegångsregler, eftersom den felaktigt har underlåtit att beakta Bundesgerichtshofs dom av den 6 juli 2017, vilken getts in av intervenienten. Den omständigheten att denna dom getts in först vid den muntliga förhandlingen är motiverad, med hänsyn till den tidpunkt då domen meddelades. Det rör sig dessutom om motbevisning enligt artikel 92.7 i tribunalens rättegångsregler.

3. Åsidosättande av artikel 85.1 i tribunalens rättegångsregler

Tribunalen har i punkt 69 utan grund beaktat bilagorna K 16 och K 17, vilka getts in av klaganden. Klaganden gav in dessa bilagor för sent, varför de enligt artikel 85.1 i rättegångsreglerna inte fick beaktas.

4. Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Den överklagade domen innehåller inte en tillräcklig motivering till tribunalens antagande att en betydande andel av medborgarna i de baltiska staterna känner till betydelsen av det ryska ordet "пломбир". Det brister särskilt i motiveringen till konstatandet att det rör sig om ett ord som tillhör det grundläggande ordförrådet, som förstås även av personer som inte har ryska som modersmål.

Det saknas i domen (särskilt i punkterna 64 och 65) även en tillräcklig motivering till varför ordet "пломбир" inte ansetts som ett fantasinamn eller ett varumärke i det forna Sovjetunionen.

Det saknas i domen (punkt 66) slutligen en motivering till varför blotta omnämmandet av en beteckning i GOST-standarderna gör det möjligt att dra slutsatsen att det rör sig om ett vanligt uttryck i ryska språket och till varför omsättningskretsen i Europeiska unionen skulle känna till denna standard.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 28 mars 2019 —
PARKING d.o.o. mot SAWAL d.o.o.**

(Mål C-267/19)

(2019/C 263/30)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Klagande: PARKING d.o.o.

Motpart: SAWAL d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 1 i Ovršni zakon (Lagen om exekutiva åtgärder) (offentliggjord i NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 och 73/17), som ger notarierna behörighet att driva in fordringar på grundval av en handling som äger vitsord, genom att utfärda ett beslut om verkställighet, såsom exekutionstitel, utan uttryckligt samtycke från den juridiska person som är utsökningsgäldenär och som har hemvist i Kroatien, anses vara förenlig med artikel 6.1 i Europadomstolen och med artikel 18 FEUF, med hänsyn till de domar som EU-domstolen meddelat i målen C-484/15 och C-551/15?
- 2) Kan tolkningen i EU-domstolens domar av den 9 mars 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) och Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), tillämpas på ovannämnda mål Povrv-1614/2018 som anhängiggjorts vid den hänskjutande domstolen och ska närmare bestämt förordning nr 1215/2012 tolkas så, att notarier i Kroatien som agerar inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem enligt nationell rätt vid förfaranden för verkställighet på grundval av en "handling som äger vitsord" i vilka utsökningsgäldenärerna är juridiska personer med hemvist i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, inte omfattas av begreppet "domstol", i den mening som avses i nämnda förordning?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatien) den
11 april 2019 — Obala i lučice d.o.o. mot NLB Leasing d.o.o.**

(Mål C-307/19)

(2019/C 263/31)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Parter i det nationella målet

Klagande: Obala i lučice d.o.o.

Motpart: NLB Leasing d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Är notarier behöriga att delge handlingar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 ⁽¹⁾ om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, när dessa notarier delger sina beslut i ärenden där förordning (EG) nr 1215/2012 ⁽²⁾ inte är tillämplig, med beaktande av att notarier i Kroatien när de agerar inom ramen för sin befogenhet enligt nationell lagstiftning i verkställighetsförfaranden på grundval av en "handling som äger vitsord", inte omfattas av begreppet domstol i den mening som avses i förordning nr 1215/2012? Med andra ord, med beaktande av att notarier inte omfattas av begreppet domstol i den mening som avses i förordning nr 1215/2012, kan dessa notarier när de agerar inom ramen för sin befogenhet enligt nationell lagstiftning i verkställighetsförfaranden på grundval av en "handling som äger vitsord", tillämpa reglerna om delgivning av handlingar i förordning (EG) nr 1393/2007?
- 2) Kan parkering på gatan och på allmän väg, när rätten till uppbörd av parkeringsavgifter föreskrivs i Zakon o sigurnosti prometa na cestama (trafiksäkerhetslagen) och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, anses ingå i civilrättsliga frågor i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning), som reglerar frågan vilken domstol som är behörig samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, i synnerhet med tanke på att ett fordon som upptäcks sakna parkeringsbiljett eller ha en parkeringsbiljett som gått ut omedelbart omfattas av skyldigheten att betala en endagsbiljett, som om fordonet hade stått parkerat hela dagen, oberoende av exakt hur länge parkeringsplatsen använts, så att kravet på betalning av denna endagsbiljett har karaktär av sanktionsavgift, och det ska påpekas att en sådan parkering betraktas som ett trafikbrott i vissa medlemsstater?
- 3) Kan i de ovan nämnda målen angående parkering på gatan och allmän väg när rätten till uppbörd av parkeringsavgiften föreskrivs i trafiksäkerhetslagen och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, domstolarna genomföra en delgivning av en handling till svarandena i en annan medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur?

Om det på grundval av ovanstående frågor konstateras att denna typ av parkering omfattas av det civilrättsliga området, uppkommer följande frågor:

- 4) I det aktuella fallet tillämpas presumptionen att ett avtal har ingåtts genom nämnda parkering på gatan på en plats som identifieras genom horisontell och/eller vertikal markering, det vill säga det anses att parkeringen innebär att ett avtal har ingåtts och om priset enligt timtaxan för parkering inte erläggs uppkommer en skyldighet att betala endagsavgiften. Strider denna presumption om ingående av ett avtal genom denna parkering och om samtycke till betalning av priset på endagsbiljetten när någon biljett enligt timtaxan inte har köpts eller den köpta biljetten har gått ut, mot de grundläggande bestämmelser om tillhandahållande av tjänster som fastställs i artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och andra bestämmelser i Europeiska unionens regelverk?
- 5) I det aktuella fallet ägde parkeringen rum i Zadar, och det finns därför en koppling mellan detta avtal och de kroatiska domstolarna. Är emellertid denna parkering en tjänst i enlighet med artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012, med tanke på att begreppet tjänst innebär att den part som tillhandahåller tjänsten utför en viss verksamhet, det vill säga att den utför denna bestämda verksamhet i utbyte mot ersättning? Frågan är följaktligen om klagandens verksamhet är tillräcklig för att betraktas som en tjänst. Om kroatiska domstolar inte har någon särskild behörighet enligt artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 är domstolen på den ort där svaranden har sin hemvist behörig att pröva tvisten.
- 6) Kan parkering på gator och allmän väg, när rätten till uppbörd av parkeringsavgiften fastställs i trafiksäkerhetslagen och i bestämmelserna om genomförande av kommunal verksamhet som myndighetsutövning, och betalning endast tas ut under en bestämd del av dagen, anses utgöra ett avtal om nyttjanderätt till fast egendom i enlighet med artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1215/2012?

- 7) Om det inte är möjligt att i förevarande fall tillämpa ovannämnda presumtion att denna parkering har lett till ingåendet av ett avtal (fjärde tolkningsfrågan), kan då denna typ av parkering, avseende vilken behörighet för uppbörd av parkeringsavgiften härrör från trafiksäkerhetslagen och för vilken föreskrivs betalning av endagsavgiften om inte timbiljett köps i förväg för användningen av parkeringsplatsen, eller om den period för vilken biljetten gäller har löpt ut, betraktas som skadestånd utanför avtalsförhållanden i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1215/2012?
- 8) I det aktuella fallet skedde parkeringen före Kroatiens anslutning till Europeiska unionen, närmare bestämt den 30 juni 2012 kl. 13:02. Fråga uppkommer därför om förordningarna om tillämplig lag, närmare bestämt förordning nr 593/2008⁽³⁾ eller förordning nr 864/2007⁽⁴⁾, är tillämplig i förevarande fall, med tanke på deras giltighet i tiden.

För det fall Europeiska unionens domstol är behörig att svara i frågor som rör tillämpningen av materiell rätt hänskjuts följande frågor:

- 9) Strider presumtionen om ingående av ett avtal genom parkeringen och om samtycke till betalning av priset för endagsbiljetten när en biljett inte har förvärvats i enlighet med timpriset, eller när den tid för vilken biljetten köpts har gått ut, mot de grundläggande bestämmelser om tillhandahållande av tjänster som fastställs i artikel 56 FEUF och i andra bestämmelser i Europeiska unionens regelverk, oavsett om fordonsägaren är en fysisk eller en juridisk person? Med andra ord, när det gäller fastställandet av tillämplig materiell rätt, kan bestämmelserna i artikel 4 i förordning nr 593/2008 tillämpas i förevarande fall (med beaktande av att det i handlingarna i målet inte finns något som visar att parterna har nått en överenskommelse om tillämplig lag)?
- Om det anses att ett avtal har uppkommit, rör det sig i förevarande fall om ett tjänsteavtal, det vill säga kan avtalet om parkering anses utgöra ett [tjänsteavtal] i den mening som avses i artikel 4.1 b i förordning nr 593/2008?
- Alternativt: Kan parkeringsavtalet anses vara ett avtal om hyra av fast egendom i enlighet med artikel 4.1 c i förordning nr 593/2008?
- Alternativt: Om bestämmelserna i artikel 4.2 i förordning nr 593/2008 är tillämpliga vad gäller denna parkering, uppstår frågan vilken som i förevarande fall är den karakteristiska prestationen, med tanke på att klaganden i huvudsak bara märker ut parkeringsplatsen på gatan och därefter tar betalt för parkering medan NLB parkerar och betalar för parkeringen. Om den karakteristiska prestationen ska anses vara den som tillhandahålls av klaganden så är den kroatiska lagen tillämplig, men om det är NLB som tillhandahåller den karakteristiska prestationen skulle slovensk lag vara tillämplig. Med tanke på att rätten att ta ut betalning för parkeringen i detta fall regleras av den kroatisk rätt, som avtalet därmed har närmare anknytning till, kan dock bestämmelserna i artikel 4. [3] i förordning nr 593/2008 tillämpas även i detta fall?
- Om det anses att det rör sig om en sådan utomobligatorisk förpliktelse som avses i förordning nr 864/2007 kan denna utomobligatoriska förpliktelse betraktas som en skada, varför tillämplig lag skulle fastställas i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 864/2007?
- Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra obehörig vinst, så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 10.1 i förordning nr 864/2007?
- Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra tjänst utan uppdrag, så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 11.1 i förordning nr 864/2007?
- Alternativt: Kan denna typ av parkering anses utgöra en situation med ansvar för svaranden för oaktsamhet vid ingående av avtal (culpa in contrahendo), så att tillämplig lag ska fastställas i enlighet med artikel 12.1 i förordning nr 864/2007?

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 2007, s. 79).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6).

(4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 2007, s. 40).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 15 april 2019
— Consiliul Concurenței mot Whiteland Import Export SRL**

(Mål C-308/19)

(2019/C 263/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: Consiliul Concurenței

Motpart: Whiteland Import Export SRL

Tolkningsfrågaga

Ska artiklarna 4.3 FEU och 101 FEUF tolkas så, att medlemsstaternas domstolar är skyldiga att tolka de nationella bestämmelserna om preskription av konkurrensmyndighetens befogenhet att ålägga administrativa påföljder i enlighet med artikel 25.3 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾, och så, att nämnda artiklar utgör hinder för att tolka en nationell bestämmelse så, att enbart det formella inledandet av en utredning angående ett konkurrensbegränsande beteende, och inte därpå följande åtgärder som vidtas i samband med denna utredning, medför preskriptionsavbrott?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 15 april 2019 av Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 februari 2019 i mål T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mot kommissionen

(Mål C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (ombud: J.J. Azcárate Olano och E. Almarza Nantes, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolens helt ska upphäva det överklagade beslutet, förklara att klagandens talan om ogiltigförklaring, enligt artikel 263 FEUF av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1214 av den 29 augusti 2018 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ("Morcilla de Burgos" [SGB]) ⁽¹⁾ ska upptas till sakprövning, pröva målet i sak och därefter i sin dom förklara att förordning 2018/1214 är ogiltig samt förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunden för förevarande överklagande är att förfarandet vid tribunalen genomförts på ett felaktigt sätt, så att klagandens intressen skadats. Det rör sig om felaktig rättstillämpning som består i ett åsidosättande av artikel 73.1 och följande artiklar i tribunalens rättegångsregler och av den rättspraxis som rör denna bestämmelse. Grunden vilar på följande rättsliga omständigheter:

- Tribunalen har felaktigt förklarat att ansökan "endast innehåller skannade underskrifter" från klagandens representanter, trots att det i själva verket rörde sig om kvalificerade elektroniska underskrifter, med ACA-certifikat, vilka har samma rättsverkningar som handskrivna underskrifter.
- Dessa kvalificerade elektroniska underskrifter erkänns och skyddas i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 (eIDA-förordningen) ⁽²⁾.
- Kvalificerade elektroniska underskrifter, med ACA-certifikat, är helt förenliga med andan i och grunden till artikel 73.1 i tribunalens rättegångsregler, såsom de beskrivs i det överklagade beslutet: "i rättssäkerhetssyfte, som en garanti för att ansökan är äkta och gör det möjligt att undvika risken för att det inte är advokaten eller den därtill behöriga rådgivaren som har upprättat ansökan".
- Artikel 73.1 i tribunalens rättegångsregler har upphävts genom tribunalens beslut av den 11 juli 2018. Denna ändring trädde i kraft den 1 december 2018 (två dagar efter att ansökan ingavs). Ett utmärkande drag och en universell princip i västerländska rättsordningar är emellertid att den mest gynnsamma regeln ska tillämpas.
- Den rättspraxis som i det överklagade beslutet åberopas för att ogilla klagandens talan rör främst skannade underskrifter. Det nu aktuella fallet (ansökan med kvalificerad elektronisk underskrift, med ACA-certifikat) har emellertid aldrig prövats av unionsdomstolarna.
- Reglerna ska tolkas i överensstämmelse med den rådande sociala verkligheten, med särskild hänsyn till reglernas anda och syfte.

⁽¹⁾ EUT L 224, 2018, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 2014, s. 73).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18 april 2019 —
Interplastics s.r.o. mot Letificio d.o.o.**

(Mål C-323/19)

(2019/C 263/34)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i det nationella målet

Sökande: Interplastics s.r.o.

Svarande: Letificio d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 1 i Ovršni zakon (Lagen om exekutiva åtgärder) (offentliggjord i NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 och 73/17), som ger notarier behörighet att driva in fordringar på grundval av en handling som äger vitsord, genom att utfärda ett beslut om verkställighet, såsom exekutionstitel, utan uttryckligt samtycke från den juridiska person som är föremål för utmätningen och som har hemvist i Kroatien, anses vara förenlig med artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och med artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med hänsyn till de domar som Europeiska unionens domstol meddelat i målen C-484/15 och C-551/15?
- 2) Kan tolkningen i EU-domstolens domar av den 9 mars 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) och *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193), tillämpas på ovannämnda mål Povrv-752/19, och ska närmare bestämt förordning nr 1215/2012 tolkas så, att notarier i Kroatien som agerar inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem enligt nationell rätt vid förfaranden för verkställighet på grundval av en "handling som äger vitsord" i vilka utmätningssökandena är juridiska personer med hemvist i andra medlemsstater inom Europeiska unionen, inte omfattas av begreppet "domstol", i den mening som avses i nämnda förordning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 2 maj 2019 — D.J. mot Radiotelevizija Slovenija

(Mål C-344/19)

(2019/C 263/35)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i det nationella målet

Klagande: D.J.

Motpart: Radiotelevizija Slovenija

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ tolkas så, att bakjour under sådana omständigheter som de aktuella, då en arbetstagare som arbetar vid en sändningsstation för radio och tv under sin lediga tid (när arbetstagaren inte behöver vara fysiskt närvarande på arbetsplatsen), ska kunna nås på telefon och vid behov infinna sig på arbetsplatsen inom en timme, ska betraktas som arbetstid?

- 2) Har den omständigheten att arbetstagaren är inkvarterad på den plats där arbetet utförs (sändningsstation för radio och tv) betydelse för hur bakjouren ska definieras, i och med att de geografiska särdragen på platsen gör det omöjligt (eller svårare) att återvända hem ("ned i dalgången") varje dag?
- 3) Ska de två föregående frågorna besvaras annorlunda om den aktuella platsen på grund av sina geografiska särdrag erbjuder begränsade möjligheter till förströelse på fritiden, eller om arbetstagaren på den aktuella platsen är mer begränsad när det gäller att disponera sin egen lediga tid och tillvarata sina egna intressen (jämfört med hur det skulle vara om arbetstagaren vore hemma)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT 2003 L 299, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 2 maj 2019 —
Bundeszentralamt für Steuern mot Y-GmbH**

(Mål C-346/19)

(2019/C 263/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Bundeszentralamt für Steuern

Motpart: Y-GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 8.2 d i rådets direktiv 2008/9/EG (¹) av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG (²) av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (nedan kallat direktiv 2008/9), enligt vilken i återbetalningsansökan för varje återbetalande medlemsstat och för varje faktura bland annat ska innehålla fakturanumret, tolkas så, att det även är tillräckligt att uppge en fakturas referensnummer som anges på en kvittens i egenskap av ytterligare kriterium för identifiering utöver fakturanumret?
2. Om ovanstående fråga ska besvaras nekande: Ska en återbetalningsansökan i vilken en fakturas referensnummer anges i stället för fakturanumret anses fullständig i formellt hänseende samt ha ingetts inom den föreskrivna fristen i den mening som avses i artikel 15.1 andra meningen i direktiv 2008/9?
3. Ska det vid besvarandet av den andra frågan beaktas att en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat som ska återbetala mervärdesskatten på grund av utformningen av den elektroniska portalen i etableringsstaten och formuläret från den återbetalande medlemsstaten från en förständig ansökandes perspektiv kunde anta att det för en korrekt, i vart fall formellt fullständig, ansökan inom föreskriven frist är tillräckligt att uppge en annan sifferkod än fakturanumret för att möjliggöra en identifiering av den faktura som ansökan avser?

(¹) EUT 2008, L 44, s.23.

(²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenien) den 8 maj 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve mot Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Mål C-367/19)

(2019/C 263/37)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i det nationella målet

Klagande: Ministrstvo za notranje zadeve

Motpart: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Tolkningsfrågor

- 1) Föreligger det "ekonomiska villkor" i ett kontraktsförhållande, vilket enligt artikel 2.1 led 5 i direktiv 2014/24 ⁽¹⁾ är kännetecknande för ett offentligt kontrakt, om den upphandlande myndigheten inte är skyldig att göra någon motprestation samtidigt som den ekonomiska aktören genom kontraktets genomförande får tillträde till en ny marknad och får referenser?
- 2) Kan eller ska artikel 2.1 led 5 i direktiv 2014/24 tolkas så, att bestämmelsen utgör en rättslig grund för att underkänna ett anbud på 0 euro?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014 s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 maj 2019 — Maksu- ja Tolliamet mot Heavyinstall OÜ

(Mål C-420/19)

(2019/C 263/38)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i det nationella målet

Sökande: Maksu- ja Tolliamet

Berörd person: Heavyinstall OÜ

Tolkningsfrågan

Ska artikel 16 i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder ⁽¹⁾ tolkas så att domstolen i medlemsstaten vilken erhållit begäran om säkerhetsåtgärder, när den ska besluta om denna begäran på grundval av nationell rätt (vilket den anmodade domstolen kan göra enligt artikel 16 första meningen), är bunden av vad domstolen i den sökandes etableringsland konstaterat med avseende på huruvida säkerhetsåtgärden är nödvändig och möjlig om en handling framlagts för domstolen i vilken dessa konstateranden kommer till uttryck (artikel 16[.1] andra stycket sista meningen, enligt vilken denna handling inte ska bli föremål för erkännande, komplettering eller ersättande)?

⁽¹⁾ EUT L 84, 2010, s. 1.

Överklagande ingett den 13 juni 2019 av Deutschen Lufthansa AG av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 12 april 2019 i mål T-492/15, Deutschen Lufthansa AG mot kommissionen

(Mål C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutschen Lufthansa AG (ombud: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att talan kunde tas upp till sakprövning och att den var välgrundad i den del klaganden ifrågasatte åtgärd nr 12 (betalning till FFHG:s kapitalreserv ⁽¹⁾) med motiveringen att den finansierade driftsstöd till FFHG,
- i övrigt ogiltigförklara tribunalens dom av den 12 april 2019 i mål T-492/15,
- bevilja yrkandet i första instans och ogiltigförklara det underliggande beslutet från kommissionens SA.21121 av den 1 oktober 2014 ⁽²⁾ (med undantag för åtgärd nr 12 i den utsträckning det användes för att betala driftsstöd till FFHG)

- alternativt, återförvisa ärendet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har i sin överklagande huvudsakligen framlagt följande grunder:

Individuellt stöd för vilket ett granskningsförfarande har inletts:

- Klaganden var redan personligen berörd efter COFAZ-domen ^(?) och hade därför rätt att väcka talan. Det beror på att kommissionen inte beaktade väsentliga delar av de faktiska omständigheterna och ytterligare fördelar, trots att klaganden hade uppmärksammat dessa åtgärder. Kommissionen har således åsidosatt sökandens processuella rättigheter.
- Om den så kallade Mory-rättspraxisen ⁽⁴⁾ ska tillämpas, då hade det första alternativet i andra hand blivit tillämpligt. Klaganden har hävdade att kommissionen som en följd av åsidosättandet av dess processuella rättigheter inte kan anses ha utfört ett korrekt granskningsförfarande. Även i det fallet var klaganden personligen berörd och hade därför rätt att väcka talan.
- I andra hand måste talan också tas upp till sakprövning om det andra alternativet i den så kallade Mory-rättspraxis ska tillämpas, enligt vilken klaganden ska bevisa att dess marknadsställning märkbart påverkades av stödet. I detta fall gäller att bevisbördan är omvänd eller åtminstone nedsatt till förmån för klaganden, eftersom kommissionen godtyckligt ignorerade de omständigheter som den var medveten om och som var relevanta för beslutet. Det är endast alternativt som det bör noteras att klaganden faktiskt också har styrkt en sådan märkbar påverkan. Tribunalens motsatta rättsliga bedömning går utöver domstolens rättspraxis och grundar sig på en felaktig förståelse av den relevanta marknaden. I detta sammanhang har tribunalen missuppfattat och förkortat såväl sökandens som kommissionens argument angående de faktiska omständigheterna, ändrat innehållet i det omtvistade beslutet och åsidosatt bevisbördereglererna.

Stödordningar:

- Även när det gäller stödordningarna anser klaganden att talan kan tas upp till sakprövning på grundval av domen i Montessori-målet ⁽⁵⁾.

Individuellt stöd utan granskning:

- När det gäller individuellt stöd utan granskningsförfarande kan talan under alla omständigheter anses kunna upptas till sakprövning enligt det första alternativet i Mory-rättspraxis, eftersom kommissionen inte hade inlett ett fördjupat granskningsförfarande i det avseendet.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Beslut (EU) 2016/789 om det statliga stöd SA.21121 (C29/08) (f.d. NN 54/07) som Tyskland har genomfört avseende finansieringen av flygplatsen Frankfurt-Hahn och de finansiella förbindelserna mellan flygplatsen och Ryanair (EUT L 134, 2016, s. 46).

⁽³⁾ Domstolens dom av den 12 juli 1990, Société Cdf Chimie azote et fertilisants SA och Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/kommissionen (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 17 september 2015, Mory SA m.fl./kommissionen (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Domstolens dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl m.fl. (C-622/16 P–C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Överklagande ingett den 14 juni 2019 av ClientEarth av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 april 2019 i mål T-108/17, ClientEarth mot kommissionen

(Mål C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ClientEarth (ombud: A. Jones, barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-108/17,
- återförvisa målet tillbaka till tribunalen för förnyad prövning, eller alternativt
- upphäva tribunalens dom i mål T-108/17, och
- fastställa att talan om ogiltigförklaring kan upptas till prövning och är välgrundad och följaktligen ogiltigförklara det omtvistade beslutet, samt, under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppstått för intervenienten, i första instans och med anledning av överklagandet.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att "talan endast [kan] avse huruvida beslutet om begäran om intern omprövning är lagenligt och inte huruvida tillståndsansökan var tillräcklig" och att "de grunder och argument som anförs vid tribunalen inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av ett beslut om avslag på en begäran om intern omprövning kan tas upp till prövning endast i den mån sökanden redan har anfört dessa grunder och argument i begäran om intern omprövning". Vidare gjorde tribunalen likaså en felaktig rättstillämpning då den avvisade vissa delar sökandens talan om ogiltigförklaring på dessa grunder.

Andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att tillämpa för höga beviskrav för icke statliga organisationer som agerar med stöd av artiklarna 10 och 12 i förordning (EG) nr 1367/2006. (!)

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att en minskning av mängden av ett producerat eller använt JÄSIMSB (?) genom användning av ett återvunnet JÄSIMSB kan utgöra en funktion som är förenlig med Reach-förordningen (?) och grund för en relevant analys av alternativen.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den tolkade den överensstämmelsebedömning som föreskrivs i artikel 60.7 i Reach-förordningen på så att den är rent formell utan krav på att kontrollera huruvida de uppgifter som lämnas i en ansökan verkligen uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 62 och bilaga I.

Femte grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 60.4 såsom att den tillåter att avvägningen mellan riskerna och fördelarna avgörs utan information om att risken uppfyller kraven i bilaga I.

Sjätte grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den slog fast att "mot bakgrund av artiklarna 60.2 och 62.4 d i förordning nr 1907/2006 [ska det] konstateras att endast uppgifter som avser de inneboende egenskaper hos ett ämne vilka förtecknas i bilaga XIV till förordning nr 1907/2006 är relevanta vid den riskbedömning som avses i artikel 60.4 första meningen i förordning nr 1907/2006".

Sjunde grunden: Felaktig rättstillämpning vid tolkningen av försiktighetsprincipen.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).
- (²) Jungfruligt ämne som inger mycket stora betänkligheter
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, rättelse EUT L 136, 2007, s. 3).

Överklagande ingett den 18 juni 2019 av Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 april 2019 i mål T-371/17, Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen

(Mål C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (ombud: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advogado, M. Davilla, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 2258 final av den 31 mars 2017 om ett förfarande i enlighet med artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (¹) i ärende AT.39711 — Qualcomm (underprissättning i konkurrensbegränsande syfte) (nedan kallat beslutet),
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för ny prövning i enlighet med domstolens dom, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta klagandenas kostnader i målen vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen har inte prövat alla klagandens argument.

Andra grunden: Tribunalens bedömning att beslutet innehöll en tillräcklig motivering grundas på uppenbara felaktigheter i sak- och rättsfrågor och är otillräckligt motiverad.

Tredje grunden: Tribunalens bedömning att den information som skulle lämnas enligt beslutet var nödvändig grundas på uppenbara felaktigheter i sak- och rättsfrågor, missuppfattning av bevisningen och är otillräckligt motiverad. Tribunalen har härvid inte beaktat all relevant bevisning.

Fjärde grunden: Tribunalens bedömning att den information som skulle lämnas enligt beslutet var proportionerlig grundas på felaktigheter i sakfrågor, missuppfattning av bevisningen och är otillräckligt motiverad.

Femte grunden: Tribunalen har gjort en felaktig tillämpning av reglerna om bevisbördan i fråga om påstådda överträdelser av artikel 102 FEUF.

Sjätte grunden: Tribunalen drog slutsatser som innebär ett åsidosättande av rätten att inte behöva ange sig själv.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — Frank mot kommissionen

(Mål T-478/16) ⁽¹⁾

(Forskning och teknisk utveckling — Ramprogrammet för forskning och innovation (2014 — 2020) — Ansökningsomgångar och tillhörande verksamheter inom ramen för Europeiska forskningsrådets arbetsprogram 2016 — Genomförandeorganets beslut att avslå en ansökan såsom icke stödberättigande — Administrativt överklagande till kommissionen — Underförstått avslagsbeslut — Delvis avvisning — Uttryckligt avslagsbeslut — Rätt till ett effektivt domstolsskydd)

(2019/C 263/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Regine Frank (Bonn, Tyskland) (ombud: advokaten S. Conrad)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, L. Mantl och B. Conte)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels kommissionens beslut av den 17 juni 2016, dels kommissionens beslut av den 16 september 2016, genom vilka denna institution underförstått respektive uttryckligen avlog sökandens administrativa överklagande i enlighet med artikel 22.1 i rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 2003, s. 1),

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 475, 19.12.2016.

Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — RV mot kommissionen(Mål T-167/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Artikel 42c i tjänsteföreskrifterna — Entledigande i tjänstens intresse — Automatisk pensionering — Rättsakter som inte kan överklagas — Delvis avvisning — Lagens tillämpningsområde — Förteckning ex officio — Bokstavlig, kontextuell och teleologisk tolkning)

(2019/C 263/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: RV (ombud: inledningsvis advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny, därefter advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och D. Martin)

Parter som intervenierat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis J. Steele och D. Nessaf, därefter J. Steele och M. Rantala, och slutligen J. Steele och C. González Argüelles) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 21 december 2016 att entlediga sökanden i tjänstens intresse enligt artikel 42c i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och samtidigt automatiskt pensionera dem samma enligt artikel 42c femte stycket.

Domslut

- 1) *Europeiska kommissionens beslut av den 21 december 2016 att i tjänstens intresse entlediga RV och samtidigt automatiskt pensionera dem samma, ogiltigförklaras.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för RV, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*
- 4) *Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — CC mot parlamentet(Mål T-248/17 RENV) ⁽¹⁾**(Skadeståndsansvar — Personalmål — Rekrytering — Allmänt uttagningsprov EUR/A/151/98 — Fel som Europaparlamentet begått vid skötseln av reservlistan — Materiell skada)**

(2019/C 263/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CC (ombud: advokaterna G. Maximini och C. Hölzer)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Ecker och E. Despotopoulou)

Saken

Ansökan grundad på artikel 270 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit på grund av olika fel som parlamentet begått vid skötseln av reservlistan för det allmänna uttagningsprovet EUR/A/151/98.

Domslut

- 1) Europaparlamentet förpliktas att utge 6 000 euro till CC.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 133 av den 5.5.2012 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-9/12 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — TO mot EEA(Mål T-462/17) ⁽¹⁾**(Personalmål — Kontraktanställda — Tidsbegränsat kontrakt — Uppsägning under en sjukskrivning — Artikel 16 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Artikel 48 b i anställningsvillkoren för övriga anställda — Artikel 26 i tjänsteföreskrifterna — Behandling av personuppgifter — Artikel 84 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Mobbning)**

(2019/C 263/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: TO (ombud: advokaten N. Lhoest)

Svarande: Europeiska miljöbyrån (ombud: O. Cornu, biträdd av advokaten B. Wägenbaur)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis D. Nessaf och J. Van Pottelberge, sedan J. Van Pottelberge och J. Steele) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och R. Meyer)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av beslutet av den 22 september 2016 genom vilket den verkställande direktören för EEA avslutade sökandens kontraktanställning och av beslutet av den 20 april 2017 genom vilket den verkställande direktören för EEA avtog sökandens klagomål avseende beslutet av den 22 september 2016, dels ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit.

Domslut

- 1) *Beslutet av den 22 september 2016, genom vilket den verkställande direktören för Europeiska miljöbyrån (EEA) avslutade TO:s kontraktanställning, ogiltigförklaras.*
- 2) *EEA ska utge ett belopp till TO som motsvarar en månadslön avseende uppsägningstiden och en tredjedel av månadslönen för varje anställningsmånad som fullgjorts, med avdrag för den ersättning för uppsägning som TO redan erhållit.*
- 3) *EEA ska utge ett belopp på 6 000 euro till TO.*
- 4) *Talan ogillas i övrigt.*
- 5) *EEA ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta TO:s rättegångskostnader.*
- 6) *Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 347, 16.10.2017.

Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mot EUIPO

(Mål T-583/17) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-varumärket IOS FINANCE — Äldre nationellt figurmärke EOS — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))

(2019/C 263/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten B. Sorg)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J.L. Rivas Zurdo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 juni 2017 (ärende R 2262/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan EOS Deutscher Inkasso-Dienst och IOS Finance EFC.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 338, 9.10.2017.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Visi/one mot EUIPO — EasyFix (Informationstavla för fordon)

(Mål T-74/18) (¹)

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande en informationstavla för bilar — Äldre formgivning — Bevis på tillgängliggörande — Artikel 7 i förordning (EG) nr 6/2002 — Ogiltighetsgrund — Särprägel saknas — Kunnig användare — Formgivarens frihet — Avsaknad av annat helhetsintryck — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning nr 6/2002)

(2019/C 263/47)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Visi/one GmbH (Remscheid, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Bourree och M. Bartz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne och D. Walicka)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: EasyFix GmbH (Wien, Österrike)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 4 december 2017 (ärende R 1424/2016-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan EasyFix och Visi/one.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *Visi/one GmbH och Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina egna rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 112, 26.3.2018.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — MPM-Quality mot EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Mål T-75/18) (¹)

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket MANUFACTURE PRIM 1949 — Verkligt bruk av varumärket — Motiveringsskyldighet)

(2019/C 263/48)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Rättegångsdeltagare

Klagande: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten M. Kyjovský)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten T. Matoušek)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 5 december 2017 (ärende R 556/2017-4) om ett upphävandeförfarande mellan MPM-QUALITY och ELTON hodinářská.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *MPM-QUALITY v.o.s. ska bära sin arättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*
- 3) *ELTON hodinářská, a.s. ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 122, 26.3.2018.

Tribunalens dom av den 11 juni 2019 — De Esteban Alonso mot kommissionen(Mål T-138/18) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tidigare tjänstemän — Utredning som genomförs av OLAF — Ärendet "Eurostat" — Översändande till nationella rättsliga myndigheter av information om gärningar som kan föranleda lagföring — Information lämnas inte i förväg till tjänstemän som potentiellt kan beröras — Skada som påstås ha uppkommit med anledning av OLAF:s och kommissionens agerande vid handläggningen — Ideell, fysisk och ekonomisk skada — Orsakssamband)

(2019/C 263/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Frankrike) (ombud: advokaten C. Huglo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Striani et J. Baquero Cruz)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ersättning för den ideella, fysiska och ekonomiska skada som sökanden påstår sig ha åsamkats.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionen ska till Fernando De Esteban Alonso betala 62 000 euro som ersättning för den ideella skada som han åsamkats.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Fernando De Esteban Alonso,

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.6.2018.

Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — Biedermann Technologies mot EUIPO (Compliant Constructs)(Mål T-291/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Compliant Constructs — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/50)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Tyskland) (ombud: advokaten A. Jacob)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 5 mars 2018 (ärende R 1626/2017-4) om en ansökan om registrering av ordmärket Compliant Constructs som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Biedermann Technologies GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 231, 2.7.2018.

Tribunalens dom av den 12 juni 2019 — Advance Magazine Publishers mot EUIPO– Enovation Brands (VOGUE)

(Mål T-346/18) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket VOGUE — Det äldre EU-ordmärket VOGA — Vilandeförklaring av det administrativa förfarandet — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 i delegerad förordning (EU) 2018/625) — Regel 50.1 i förordning nr 2868/95)

(2019/C 263/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: T. Alkin, barrister och N. Hine, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten R. Almaraz Palmero)

Saken

Överklagande av det avgörande som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 27 mars 2019 i ärende R 259/2017-4 angående ett invändningsförfarande mellan Enovation Brands och Advance Magazine Publishers.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 27 mars 2018 (ärende R 259/2017-4) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Advance Magazine Publishers, Inc.
- 3) Enovation Brands, Inc. ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 268, 30.7.2018.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Luz Saúde mot EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Mål T-357/18) (¹)

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket HOSPITAL DA LUZ — Äldre nationella figurmärket clínica LALUZ — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/52)

Rättegångsspråk: portugisiska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaterna G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva och G. Moreira Rato)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha och H. O'Neill)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten I. Temiño Cenicerós)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 4 april 2018 (ärende R 2084/2017-4) om ett invändningsförfarande mellan Clínica La Luz och Luz Saúde.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Luz Saúde, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 268, 30.7.2018.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Innocenti mot EUIPO– Gemelli (Innocenti)(Mål T-392/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Innocenti — Det äldre nationella figurmärket i INNOCENTI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU)) 2017/1001)

(2019/C 263/53)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Innocenti SA (Lugano, Schweiz) (ombud: advokaten N. Ferretti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Filippo Gemelli (Turin, Italien) (ombud: inledningsvis advokaten C. Renna, därefter advokaten F. Canu)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 19 april 2018 (ärende R 2336/2010-5), angående ett invändningsförfarande mellan Filippo Gemelli och Innocenti

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Innocenti SA ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppstått i detta förfarande för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och för Filippo Gemelli.

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.8.2018.

Tribunalens dom av den 13 juni 2019 — Pielczyk mot EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)(Mål T-398/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärket DERMÆPIL sugar epil system — Det äldre nationella figurmärket dermépil — Relativt registreringshinder — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 57.2 och 57.3 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 64.2 och 64.3 i förordning (EU) 2017/1001) — Risk för förväxling — Artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 60.1 a i förordning 2017/1001), jämförd med artikel 8.1 b i nämnda förordning (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) — Jämförelse av varor)

(2019/C 263/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nederländerna) (ombud: advokaten K. Kielar)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill och K. Kompari)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Frankrike) (ombud: advokaten C. Bercial Arias)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 13 april 2018 (de förenade ärendena R 979/2017-4 och R 1070/2017-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Thalgo TCH och Radoslaw Pielczyk.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Radoslaw Pielczyk ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 285, 13.8.2018.

Tribunalens dom av den 6 juni 2019 — Ortlieb Sportartikel mot EUIPO (Återgivning av en oktogonal polygon)

(Mål T-449/18) (¹)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke föreställande oktogonal polygon — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Reklamslogan — Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 263/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Wulff och K. Schmidt-Hern)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 17 april 2018 (ärende R 1 634/2017-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke föreställande oktogonal polygon.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ortlieb Sportartikel GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 311, 3.9.2018.

Talan väckt den 24 juni 2019 — VK mot rådet

(Mål T-151/18)

(2019/C 263/56)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* VK (ombud: advokaten K. Lara)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Rådets beslut (Gusp) 2018/141 av den 29 januari 2018, om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT 2018, L 25, s. 38) och Rådets beslut (Gusp) 2019/135 av den 28 januari 2019, om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT 2019, L 25, s. 23), i den del de avser sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 31, 46 och 55 i FN:s konvention mot korruption. Sökanden har i detta avseende gjort gällande att enligt dessa bestämmelser ska säkerhetsåtgärderna frysning och förverkande grunda sig på antingen ett beslut från den begärande konventionsstaten eller en redogörelse för de relevanta omständigheterna från den begärande konventionsstaten med en beskrivning av begärda åtgärder. Enligt sökanden har beslut om de restriktiva åtgärderna fattats och förlängts utan någon redogörelse, ens kortfattad, för de påstådda faktiska omständigheterna. Dessutom har Tunisien inte ansökt om upprätthållande av de angripna restriktiva åtgärderna.
2. Andra grunden: Rådet har gjort sig skyldigt till en uppenbart felaktig bedömning när det bedömde att det varken var förpliktat att ta hänsyn till de uppgifter eller argument som sökanden fört fram, eller att genomföra en ytterligare kontroll hos de tunisiska myndigheterna, trots att nämnda uppgifter och argument kunde ge anledning till att hysa ett rimligt tvivel kring tillförlitligheten avseende den informationen som lämnats.
3. Tredje grunden: Rådet har gjort sig skyldigt till massmissbruk, i den del som det har understött de tunisiska myndigheterna, vilkas enda syfte är att rättfärdiga den orättvisa och olagliga plundringen av sökandens egendom, utan att sökanden har haft möjlighet att försvara sig eller tillgång till rättsmedel.

Talan väckt den 23 maj 2019 — AMVAC Netherlands mot kommissionen**(Mål T-317/19)**

(2019/C 263/57)

Rättegångsspråk: *engelska***Parter***Sökande:* AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna C. Mereu, M. Grunchard och S. Englebert)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/344 av den 28 februari 2019 ⁽¹⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: En uppenbart oriktig bedömning ligger till grund för antagandet av den ifrågasatta förordningen
2. Andra grunden: Den ifrågasatta förordningen härrör från ett förfarande i vilket sökandens rätt till försvar inte iakttagits.
3. Tredje grunden: Den ifrågasatta förordningen antogs i strid med rättssäkerhetsprincipen.
4. Fjärde grunden: Den ifrågasatta förordningen antogs i strid med proportionalitetsprincipen.
5. Femte grunden: Den ifrågasatta förordningen antogs i strid med försiktighetsprincipen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/344 av den 28 februari 2019 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet eto-profos i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 62, 2019, s. 7).

Talan väckt den 6 juni 2019 — EU mot kommissionen**(Mål T-338/19)**

(2019/C 263/58)

Rättegångsspråk: *engelska***Parter***Sökande:* UE (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 augusti 2018 om att avslå sökandens begäran om erkännande av en yrkessjukdom,
- om det är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 mars 2019 om att avslå sökandens klagomål av den 5 november 2018,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Sökanden har gjort gällande att det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning av huruvida den tidsfrist inom vilken begäran om erkännande av en yrkessjukdom lämnats in var skäligen.
2. Andra grunden: Sökanden har gjort gällande att det har skett ett maktmissbruk.
3. Tredje grunden: Sökanden har gjort gällande att det har skett ett åsidosättande av rätten till försvar och av motiveringsskyldigheten.

Talan väckt den 10 juni 2019 — Santini mot parlamentet

(Mål T-345/19)

(2019/C 263/59)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giacomo Santini (Trento, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,

- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets presidiums befogenhet.

Sökanden gör gällande att omräkningen av den europeiska livslånga pensionen är rättsstridig, eftersom den har genomförts på ett ensidigt och retroaktivt sätt och på grundval av en fastställd (obefintlig) automatisk tillämpning av beslut nr 14/2018 av deputeradekammaren, istället för ett särskilt beslut av Europaparlamentets presidium, som är uteslutande behörig i frågan (Artikel 25 Europaparlamentets arbetsordning).

2. Andra grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets interna bestämmelser.

Sökanden gör gällande att omräkningen av den europeiska livslånga pensionen är rättsstridig, eftersom den strider mot artikel 1 i bilaga III till bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter som gällde före år 2009. När en ledamot i Europaparlamentet har avslutat sitt mandat bestäms ledamotens ställning i socialt trygghetshänseende enligt de villkor som då gällde för italienska ledamöter i deputeradekammaren. Eventuella förändringar av dessa villkor, som har gjorts flera års efter, kan inte retroaktivt påverka ett fall som har fastställts och avgjorts av Europaparlamentet enligt de villkor som gällde vid den tidpunkt som rättigheterna har förvärvats, eftersom deputeradekammaren inte har behörighet längre efter den tidpunkten.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 28 i Europaparlamentets ledamotsstadga.

Sökanden gör gällande att omräkningen av den europeiska livslånga pensionen är rättsstridig eftersom den strider mot artikel 28 i Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 75 och 76 i ledamotsstasgans övergångsbestämmelser. I dessa bestämmelser stadgas att den ersättning som förvärvats innan att den nya ledamotsstadgan trädde i kraft förblir definitivt förvärvat och kommer att upprätthållas enligt de villkor som föreskrevs då. Enligt sökanden kan dessa skyddsklausuler inte upphävas, än mindre genom enbart ett beslut från deputeradekammarens presidium som är av retroaktiv och permanent natur, vilket skulle vara ett åsidosättande av dessa klausuler, liksom ledamöternas berättigade förväntan att inte se deras livslånga pension förändrad *in peius* till sin omfattning, till och med retroaktivt, på grund av tillämpningen av ett annat beräkningsystem som har införts godtyckligt.

4. Fjärde grunden: Sänkningens tvingande karaktär och åsidosättande av legalitetsprincipen, principen om förbud mot retroaktiv tillämpning och principen om icke-diskriminering.

Sökanden gör gällande att omräkningen av den livslånga pensionen är rättsstridig eftersom den är av tvingande natur och diskriminerande mot en enda kategori av individer (tidigare italienska parlamentsledamöter). Den utgör ett ingrepp som är rent symbolisk och med politisk värde oberoende av ett objektiva besparingsändamål. Mot bakgrund av att omräkningen av den livslånga pensionen har gjorts på ett annorlunda sätt och med permanent verkan leder den till en omotiverad särbehandling i förhållande till andra tidigare ledamöter i Europaparlamentet från andra medlemsstater och ledamöter i Europaparlamentet som har valts efter år 2009 och alla andra medborgare i allmänhet, vilka blir inte föremål för en sådan sänkning.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 1 tilläggsprotokoll nr 1 till Europakonventionen för mänskliga rättigheter.

Enligt sökanden är den livslånga pensionen en ekonomisk fördel som utgör en del av de personliga tillgångarna hos de ledamöter som erhåller den eller som har uppfyllt villkoren för att erhålla den i framtiden. Den plötsliga minskningen, speciell om det till följd av en omräkning av den livslånga pensionen som genomförts retroaktivt genom olika kriterier som fastställs ensidigt och godtyckligt av deputeradekammaren, motsvarar en beskattning av personliga tillgångar, som ska fastställas i lag och som dessutom måste vara motiverad av ett särskilt allmänintresse som i detta fall inte har åberopats eller föreligger, eftersom omräkningen av den livslånga pensionen inte kommer att leda till faktiska besparingar.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättsäkerhetsprincipen och principen om skydd för förvärvade rättigheter.

Sökanden gör gällande att (omräkningen av den livslånga pensionen) är rättsstridig på grund av ett uppenbart åsidosättande av rättsäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om skydd för de förvärvade rättigheterna. Enligt sökanden sker omräkningen av den livslånga pensionen med retroaktiv verkan, genom att det införs en annan metod för fastställandet av ersättningen som innebär en väsentlig (i detta fall 50 procent mindre), slutlig och permanent minskning, trots att mottagaren har förvärvat rättigheten långt före antagandet av nämnda beslut. Mottagarnas naturliga och berättigade förväntning om att den livslånga pensionen är verklig och varaktig har drastiskt svikits, eftersom det inte fanns ett lämpligt skäl som motiverar en sådan drastisk och permanent inverkan på den rättsliga ställning som har genomförts och avgjorts för länge sedan.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om skälighet, likabehandling, icke-diskriminering och solidaritet.

Sökanden gör gällande att åtgärden är rättsstridigt eftersom den har vidtagits utan ange skäl och ändamål, som överskrider gränserna för undantag och samtycke och uppenbart står i strid med principen om likabehandling och skälighet.

8. Åttonde grund: Ytterligare skäl om åsidosättande av principerna om skälighet, proportionalitet, likabehandling, icke-diskriminering och solidaritet.

Sökanden gör gällande att det aktuella ingripandet är rättsstridigt eftersom den strider mot principerna om skälighet, proportionalitet, solidaritet och likabehandling, eftersom: 1) den låter ledamöter omfattas retroaktivt av den avgiftsbaserade systemet som har beviljats den livslånga pensionen långt innan beslut nr 14/2018 från den italienska deputeradekammarens presidium, även långt innan skattsystemet genom den så kallade Dini-reformen trädde i kraft (1996). 2) den ändrar den rättsliga statusen för de skatter som tidigare parlamentsledamöter uppbär, utan att nämna de direkta skatter som det italienska parlamentet behållit som källskatt 3) inför en retroaktiv tillämpning av skatteordning som inte har något att göra med beskattning enligt dess bestämmelser och syfte 4) den gör en irrationell och felaktig användning av omräkningskoefficienter och sannolikhetsbaserade beräkningskriterier med hänvisning till det kända förflutna och inte till framtiden. 5) den visar den uppenbara viljan att likställa behandlingen av den livslånga pensionen med vad som gäller för offentliganställda i socialt trygghetshänseende, när det i själva verket handlar om två ersättningar som är av olika beskaffenhet.

Talan väckt den 10 juni 2019 — Ceravolo mot parlamentet

(Mål T-346/19)

(2019/C 263/60)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa rättsstridigheten av meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium samt det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet, på grund av åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om skydd för förvärvade rättigheter, principen om skälighet, proportionalitet och legalitet enligt artiklarna 6 och 14 i EKMR och artikel 1 i tilläggsprotokoll 1 i EKMR och artiklarna 27 och 28 i tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, och därefter ogiltigförklara dessa rättsakter,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättsstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 10 juni 2019 — Falqui mot parlamentet

(Mål T-347/19)

(2019/C 263/61)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Enrico Falqui (Firenze, Italien) (ombud: advokaterna F. Sorrentino och A. Sandulli)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna meddelandet och förplikta Europaparlamentet att betala de belopp som rättsstridigt innehållits under förfarandets gång.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot meddelandet n. D (2019) 14406 av den 11 april 2019 från Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans, avseende fastställandet av den pension som sökanden i egenskap av tidigare ledamot av Europaparlamentet har rätt till.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av beslutet av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om "tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga".
 - Det görs härvid gällande att eftersom de rättigheter till ålderspension som förvärvats fram till den dag ledamotsstadgan träder i kraft "kvarstår" enligt artikel 75, punkt 2 i beslut av den 19 maj och 9 juli 2008 om "tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga", den tidigare hänvisning till den nationella lagstiftningen som avses enligt bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, ska förstås som en statisk hänvisning (till den lagstiftning som gällde vid dåvarande tidpunkt), eftersom de pensionsrättigheter som förvärvats av tidigare Europaparlaments ledamöter innan stadgans ikraftträdande, inte kan ändras enligt senare lagstiftning.
2. Andra grunden: Europaparlamentet kan inte använda ogiltig nationell lagstiftning.
 - Det görs härvid gällande att bestämmelserna som har införts genom ett beslut nr 14/2018 av italienska deputeradekammarens presidium är ogiltiga i förhållande till den italienska rättsordningen.
 - Deputeradekammaren har gjort en omräkning av den livslånga pensionen som tidigare ledamöter av Europaparlamentet har rätt till genom att tillämpa den så kallade avgiftsbaserade systemet även för den del av pensionen som har förvärvats för perioder före år 2012, som tilldelas alla offentliga och privata anställda genom pro rata-systemet, och till och med för perioder före år 1996, som tilldelas alla offentliga och statliga anställda enligt det rena lönesystemet. Genom att retroaktivt tillämpa den avgiftsbaserade systemet även i förhållande till de perioder då det inte fanns i Italien, har deputeradekammaren antagit ett snedrivet och irrationellt beräkningssystem som inte har någon försäkringsteknisk grund.
 - Reformen i fråga är även rättsstridig eftersom området för ledamöters livslånga pension ska regleras, åtminstone vad gäller de mest grundläggande aspekterna i lag och inte i arbetsordning (artikel 69 i konstitutionen).
 - Vidare undergräver reformen tidigare ledamöters berättigade förväntning till stabilitet vid behandling av pensionen, vilket är i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar som utgör en allmän princip även i den italienska rättordningen.
3. Tredje grunden: Europaparlamentets rättsstridiga tillämpning av nationell lagstiftning som står i strid med de grundläggande principerna i EU:s rättsordning, i första hand, med principen om skydd för berättigade förväntningar. Åsidosättande av principen om unionsrättens företrädare.
 - Det görs härvidlag gällande att reformen om den livslånga pensionen till tidigare italienska parlamentsledamöter har gjort en omräkning av omfattningen av denna i efterhand på ett oförutsägbart sätt. Detta har inte gjorts successivt och har inte åtföljts av lämpliga skyddsklausuler. Av den anledningen utgör reformen en allvarlig överträdelse av principen om berättigade förväntningar som ingår bland de grundläggande principerna i den europeiska rättsordningen.
 - Av den anledningen kan en sådan reform inte genomföras av Europaparlamentet. Enligt de allmänna principerna som reglerar förhållanden mellan rättsordningar har införlivandet av regler från ett rättssystem till ett annat, efter hänvisning (vare sig statisk eller dynamisk), en gräns. En hänvisning kan inte göras i händelse av att bestämmelsen från ursprungs rättordningen strider med de grundläggande principerna i den mottagande rättsordningen. I kraft av unionsrättens företrädare, som utgör unionens grundläggande princip, ska en nationell bestämmelse, om den strider mot en europeisk bestämmelse, inte tillämpas i syfte att säkerställa medborgarna ett enhetligt skydd enligt EU-lagstiftningen inom hela EU-området.

Talan väckt den 10 juni 2019 — Poggiolini mot parlamentet**(Mål T-348/19)**

(2019/C 263/62)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Danilo Poggiolini (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Sorrentino och A. Sandulli)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna meddelandet och förplikta Europaparlamentet att betala de belopp som rättstridigt innehållits under förfarandets gång.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot meddelandet n. D (2019) 14406 av den 11 april 2019 från Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans, avseende fastställandet av den pension som sökanden i egenskap av tidigare ledamot av Europaparlamentet har rätt till.

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-347/19, Falqui mot parlamentet.

Överklagande ingett den 6 juni 2019 — Cypern mot EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**(Mål T-351/19)**

(2019/C 263/63)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter*Klagande:* Republiken Cypern (ombud: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister och V. Marsland, Solicitor)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grekland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Registreringsansökan nr 12 172 276

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 9 april 2019 i ärende R 2297/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader för ogiltigförklaringen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 14 juni 2019 — Italien mot kommissionen

(Mål T-357/19)

(2019/C 263/64)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato, och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2019) 2652 final av den 3 april 2019, som delgavs den 4 april 2019, vilket godkänner "Grande Progetto Nazionale Banda Ultra Larga — Aree Bianche" (GP BUL) för en kostnad på 941 022 670 euro, i den del de kostnader avseende mervärdesskatt som bärs av mottagaren utesluts från bidraget från Eruf, förklara att dessa kostnader ska ingå i bidraget och slutligen förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Svaranden har åsidosatt artikel 69.3 c i förordning nr 1303/2013 ⁽¹⁾, eftersom inget av skälen för uteslutning av kostnaderna avseende mervärdesskatt avser ett fall där det är möjligt att erhålla återbetalning av mervärdesskatten i enlighet med den nationella lagstiftningen på området.
2. Svaranden har åsidosatt lagstiftningen rörande beskattningsbara personer med avseende på mervärdesskatt (artiklarna 9 och 13 i direktiv 2006/112/EG ⁽²⁾) och den beskattande enheten med avseende på mervärdesskatt (artiklarna 206 och 250 i samma direktiv). Sökanden anser vidare att svaranden har åsidosatt de nationella konstitutionerna och den grundläggande strukturen i medlemsstaterna (artikel 4.2 FEU) och artikel 69.3 c i förordning nr 1303/2013. Det har i detta avseende gjorts gällande att det är rättsstridigt att slå fast att den mervärdesskatt som betalats av MiSE i egenskap av mottagare av bidraget från Eruf kan återbetalas med anledning av att ett annat ministerium (finansministeriet) har uppburit dessa belopp såsom skatteintäkter.
3. Svaranden har åsidosatt artiklarna 9, 11, 13 och 28 i direktiv 2006/112/EG. Enligt sökanden utgör den omständigheten att Infratel är ett "in house-bolag" vid MiSE (ministeriet för ekonomisk utveckling) inte hinder för att leveranser av varor och tjänster från den ena till den andra faktureras med mervärdesskatt.
4. Svaranden har åsidosatt artiklarna 61.8 och 69.3 c i förordning nr 1303/2013. Sökanden har gjort gällande att projektet i fråga delvis finansierats av Eruf såsom ett statligt stöd. Det kan således inte anses vara ett projekt som genererar intäkter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 2013, s. 320).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 14 juni 2019 — Daimler mot kommissionen

(Mål T-359/19)

(2019/C 263/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Daimler (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Wimmer, C. Arhold och G. Ollinger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet (kommissionens beslut av den 3 april 2019 — C (2019) 2359 (nedan kallat det angripna beslutet) som svaranden meddelat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 ⁽¹⁾, särskilt enligt artikel 8.5 andra stycket, såvitt avser de uppgifter som angetts i artikel 1.1 i det beslutet, jämförd med bilaga I, tabell 1 och tabell 2 i kolumn D, avseende de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen och i kolumn I avseende CO₂-besparingarna från miljöinnovationer, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 12.1 andra stycket i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 ⁽²⁾ jämförd med artikel 1.3 i genomförandebeslut (EU) 2015/158 ⁽³⁾

Den första grunden avser att svaranden åsidosatte artikel 12.1 andra stycket i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 jämförd med artikel 1.3 i genomförandebeslut (EU) 2015/158 genom att avvika från det godkända provningsförfarandet i samband med ad hoc-kontrollen av koldioxidminskningarna genom att tillämpa en felaktig Willans-faktor.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 12.1 andra stycket i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 jämförd med artikel 1.3 i genomförandebeslut (EU) 2015/158 jämförd med artikel 6.1 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011

Den andra grunden avser att svaranden åsidosatte artikel 12.1 andra stycket i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 jämförd med artikel 1.3 i genomförandebeslut (EU) 2015/158 jämförd med artikel 6.1 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 genom att inte ha vidtagit nödvändiga specifika förbehandlingsåtgärder för den testmetod som tillämpades vid ad hoc-kontrollen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 12.2 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011

Den tredje grunden avser att svaranden åsidosatte artikel 12.2 i genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 genom att besluta att inte beakta miljöinnovationen för det föregående året 2017, trots att denna bestämmelse uttryckligen endast tillåter ett beslut om att inte beakta minskningen för följande kalenderår.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd

Den fjärde grunden avser åsidosättande av sökandens rätt att bli hörd i enlighet med kraven enligt den allmänna rättsprincipen om iakttagande av rätten till försvar samt enligt artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

5. Femte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

I den femte grunden har anförts att beslutet inte uppfyller motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I det angripna beslutet har svaranden endast abstrakt hänvisat till avvikelser i testmetoden, men har inte yttrat sig angående den aktuella frågan om och i vilken utsträckning testmetoden kräver specifika förbehandlingsåtgärder och om svaranden hade godkänt en sådan testmetod i genomförandebeslut (EU) 2015/158.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).
- (²) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 725/2011 om inrättandet av ett förfarande för godkännande och certifiering av innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen från personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 (EUT L 194, 26.7.2011, s. 19).
- (³) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/158 av den 30 januari 2015 om godkännande av Robert Bosch GmbH högeffektiva generatorer som en innovativ teknik för att minska koldioxidutsläppen från personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/200 (EUT L 26, 31.1.2015, s. 31).

Talan väckt den 14 juni 2019 — Jalkh mot parlamentet

(Mål T-360/19)

(2019/C 263/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- undanröja Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 april 2019 med förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningen (EU, Euroatom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i Olafs utredningar (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018)0170(COD);
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att det angripna beslutet tillåter Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) att ha tillgång till personuppgifter vilket står i strid med rätten till respekt för privatlivet och rätten till skydd av personuppgifter.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 8 och 9 i Protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, med hänsyn till att resolutionen tillåter Olaf att kringgå ledamöternas parlamentariska immunitet.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 5 i Europaparlamentets arbetsordning och artikel 4 i Europaparlamentets ledamotsstadga. Sökanden hävdar att den angripna resolutionen tillåter att Olaf dels kringgår ledamöternas parlamentariska immunitet, dels får tillgång till handlingar som inte är Europaparlamentets handlingar.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna såvitt gäller att den angripna resolutionen kränker parlamentarikernas rätt till försvar.

Talan väckt den 16 juni 2019 — CF mot parlamentet

(Mål T-361/19)

(2019/C 263/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CF (ombud: advokat A. Daoût)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de angripna besluten,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta den ekonomiska och ideella skada som sökanden orsakats genom de angripna besluten, det vill säga utge ett preliminärt belopp om 50 000 euro till sökanden, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av sex beslut som fattats av Europaparlamentets talman den 16 april 2019, genom vilka det fastställdes att sökanden gjort sig skyldig till mobbning mot sin tidigare ackrediterade parlamentsassistent och sökanden ålades påföljden prickning, åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av den rättsliga definitionen av mobbning som anges i artikel 12a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen, på grund av att parlamentets talman inte har beaktat de delar som utgör begreppet mobbning som föreskrivs i lag och i rättspraxis.
2. Andra grunden: Bristande motivering i den angripna rättsakten. Sökanden gör gällande att parlamentets talman har motiverat sitt första beslut genom att grunda det på den ofullständiga rapporten från den rådgivande kommittén och att hans andra beslut inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 166 i Europaparlamentets arbetsordning.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning och av rätten till försvar. Enligt sökanden har administration åsidosatt sin omsorgsplikt, principen om iakttagande av en skälig tidsfrist, reglerna om att sekretess råder för undersökningen, rätten till försvar, oskuldspresumtionen och rätten att få tillgång till handlingarna i ett disciplinärende.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och av principen om att regler om tvångsmedel inte har retroaktiv verkan, i den mån parlamentets talman och den rådgivande kommittén har tillämpat en lag om tvångsmedel på omständigheter som inträffat innan den antogs.

Sökanden yrkar dessutom ersättning för den ideella och ekonomiska skada som han lidit. Han har gjort gällande att det sätt på vilken undersökningen har genomförts har lett till att hans rykte har blivit skadat och att han har förlorat möjligheten att ställa upp som kandidat vid val till Europaparlamentet.

Talan väckt den 12 juni 2019 — Förenade kungariket mot kommissionen

(Mål T-363/19)

(2019/C 263/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Brandon, i egenskap av ombud, P. Baker QC och T. Johnston, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2019) 2526 av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket genomför rörande CFC Group Financing Exemption, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning, fastställelse av felaktigt referenssystem.
 - Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde fel när den slog fast att reglerna om utländska kontrollerade bolag utgör en lämplig ram för bedömningen av jämförbarhet (skäl 107 i ingressen till det ifrågasatta beslutet).
 - Förenade kungariket använder huvudsakligen ett territorialt bolagsskattesystem, där allmänt endast vinst som härstammar från Förenade kungariket är skattepliktigt. Den relevanta utgångspunkten är därför att det inte föreligger någon skatteplikt rörande vinster från dotterbolag i utlandet. Reglerna om utländska kontrollerade bolag frångår denna utgångspunkt och fastställer ett antal särskilda omständigheter där det eventuellt ska betalas en avgift för ett utländskt kontrollerat bolag. Det korrekta referenssystemet är därför bolagsskattesystemet i sin helhet. Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde fel när den valde en konstgjord snävare referensram.

2. Andra grunden: Undantagen i kapitel 9 i lag om taxering (internationella och andra bestämmelser) 2010 (Taxation (International and Other Provisions) Act 2010) utgör inga avvikelser.
 - Syftet med reglerna om utländska kontrollerade bolag är att kunna pålägga en avgift för ett utländskt kontrollerat bolag enbart gällande sådana konstruktioner som innebär en hög risk för missbruk/fiktiv omfördelning. Förenade kungariket har valt en regleringsteknik som: (i) börjar med en bred och omfattande definition av utländska kontrollerade bolag, och (ii) utesluter en överväldigande majoritet av de vinster som härstammar från utländska kontrollerade bolag, för att på så sätt kunna identifiera enbart den smala kategori av vinster som utgör en risk för missbruk/fiktiv omfördelning. Kapitlena 5 och 9 i lag om taxering (internationella och andra bestämmelser) 2010 (Taxation (International and Other Provisions) Act 2010) samverkar för att identifiera de konstruktioner som innebär en hög risk för missbruk/fiktiv omfördelning.
 - Vidare görs det gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastslog att de nämnda undantagen i kapitel 9 är en avvikelse, eftersom kommissionen fokuserade på den använda regleringstekniken och inte de underliggande målen med åtgärderna.
 - Det är även sökandens uppfattning att kommissionen — felaktigt — fastslog att det inte fanns någon relevant skillnad mellan kvalificerade lånerelationer och icke-kvalificerade lånerelationer. Förenade kungarikets regering har de bästa förutsättningarna för att värdera vilka konstruktioner som innebär en hög risk för missbruk/fiktiv omfördelning. Det görs därför gällande att kommissionen:
 - a. har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte gav Förenade kungariket ett lämpligt utrymme för skönsmässig bedömning då den bedömde denna fråga, och
 - b. uppenbarligen gjorde fel vid bedömningen av konstruktionerna i fråga.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning gällande selektivitetskriteriet.
 - Kommissionen gjorde fel när den fastslog att Förenade kungariket endast borde ha använt sig av en kontroll av personer i betydelsefulla funktioner, i motsats till de ovan nämnda samverkan mellan kapitlena 5 och 9. Kommissionen avfärdade också felaktigt bedömningen om att ett tillvägagångssätt som enbart var baserat på kontroll av personer i betydelsefulla funktioner, var lika komplicerat att administrera som ett tillvägagångssätt som var baserat på kapitalinvestering från det Förenade kungariket.
 - Sökanden vidhåller att kommissionen också gjorde fel när den avfärdade Förenade kungarikets ståndpunkt att de nämnda undantagen i kapitel 9 var ett lämpligt, proportionerligt och administrativt genomförbart svar på stora avdelningens dom i *Cadbury Schweppes plc and Cadbury Schweppes Overseas Ltd. mot Commissioners of Inland Revenue*, (Mål C-196/04, EU:C:2006:544).
4. Fjärde grunden: Ingen påverkan på handeln inom unionen.
 - Sökanden anser avslutningsvis att kommissionen gjorde fel när den fastställde att de nämnda undantagen i kapitel 9 gav bolag en "förmån" så att handeln inom unionen påverkades. Enligt sökanden utgör de istället en konstruktion där en avgift för ett utländskt kontrollerat bolag påförs bolag hemmahörande i Förenade kungariket, i ett begränsat antal tillfällen. Vid den aktuella tidpunkten (2013) fanns det inga unionsomfattande krav på att påföra utländska kontrollerade bolag skatt på deras vinster, och kommissionen har inte visat att de nämnda undantagen i kapitel 9 medför någon förmån, när den jämförs med bestämmelser som införts i andra medlemsstater, som har påverkan på handeln inom unionen.

Talan väckt den 17 juni 2019 — Moretti mot parlamentet**(Mål T-364/19)**

(2019/C 263/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Luigi Moretti (Nembro, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 17 juni 2019 — Capraro mot parlamentet**(Mål T-365/19)**

(2019/C 263/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Patrizia Capraro (Roma, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som hon har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 18 juni 2019 — Sboarina mot parlamentet**(Mål T-366/19)**

(2019/C 263/71)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Gabriele Sboarina (Verona, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 19 juni 2019 — Spanien mot kommissionen**(Mål T-370/19)**

(2019/C 263/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. García-Valdecasas Dorrego)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 mars 2019,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot kommissionens beslut av den 18 mars 2019 om Kosovos nationella regleringsmyndighets deltagande i Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (C/2019/1967).⁽¹⁾

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009,⁽²⁾ då nämnda bestämmelse föreskriver att endast nämnden för regleringsmyndigheterna, arbetsgrupperna och styrelsen ska vara öppna för deltagande av regleringsmyndigheter i tredjeländer.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 35 i förordning (EU) 2018/1971 då det inte finns något avtal med Kosovos regleringsmyndighet om deltagande i Berec.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 35 i förordning (EU) 2018/1971 på grund av att Europeiska kommissionen har frångått det föreskrivna förfarandet för deltagande av regleringsmyndigheter i tredjeländer i Besec. Detta har vidare medfört att det antagits en rättsakt utan någon som helst rättslig grund och härigenom skapat rättsliga skyldigheter för tredjeman utan att kommissionen har någon specifik behörighet att göra detta.

⁽¹⁾ EUT C 115, 2019, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 321, 2018, s.1.

Överklagande ingett den 18 juni 2019 — Itinerant Show Room mot EUIPO — Forest (FAKE DUCK)**(Mål T-371/19)**

(2019/C 263/73)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter*Klagande:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italien) (ombud: advokaterna A. Visentin, M. Cartella och B. Cartella)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet*Motpart vid överklagandenämnden:* Forest Srl (Milano, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärket FAKE DUCK — Registreringsansökan nr 15 912 496*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 5 april 2019 i ärende R 1117/2018-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagande på de åberopade grunderna, och följaktligen
- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att registrera EU-varumärke nr 15 912 496 även för varor i klasserna 18 och 25, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001,
 - oriktig bedömning av hur varorna konkret anskaffas.
-

Talan väckt den 20 juni 2019 — Cellai mot parlamentet**(Mål T-372/19)**

(2019/C 263/74)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Marco Cellai (Firenze, Italia) (ombud: advokaten M. Paniz)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 20 juni 2019 — Gatti mot parlamentet**(Mål T-373/19)**

(2019/C 263/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Natalino Gatti (Nonantola, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som han har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Talan väckt den 20 juni 2019 — Wuhrer mot parlamentet**(Mål T-374/19)**

(2019/C 263/76)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Lina Wuhrer (Brescia, Italien) (ombud: advokaten M. Paniz)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet av Europaparlamentets Generaldirektorat för Finans som har genomfört beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och,
- ogiltigförklara det nya fastställandet samt omräkningen av den livslånga pension som beviljas av Europaparlamentet,
- bekräfta och fastställa sökandens rätt att behålla den aktuella livslånga pensionen som hon har erhållit och kommer att erhålla i den omfattningen som avses i den lagstiftning som föregick beslut nr 14/2018 av den 12 juli 2018 av deputeradekammarens presidium och/eller beslut nr 6/2018 av senatens presidium och förplikta Europaparlamentet att till sökanden utge de belopp som rättstridigt innehållits, jämte monetär reevaluering och lagstadgad ränta från tidpunkten för innehållandet till tidpunkten för betalningen, och
- förplikta Europaparlamentet att följa den framtida domen och omedelbart och fullständigt återställa den ursprungliga omfattningen av den livslånga pensionen, utöver att betala skadestånd, om och i den utsträckning som sökanden har rätt till detta,
- i vart fall förplikta Europaparlamentet att betala utgifter, advokatarvode, inklusive mervärdesskatt, administrativa avgifter och schablonersättning.

Grunder och huvudargument

Skälen och huvudargumenten liknar dem som har åberopats i mål T-345/19 Santini mot parlamentet.

Överklagande ingett den 24 juni 2019 — El Corte Inglés mot EUIPO– Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Mål T-376/19)

(2019/C 263/77)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokat J.L. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om EU-figurmärke innehållande ordelementet "LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY"– Registreringsansökan nr 15 879 323

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 5 april 2019 i ärende R 1684/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla förevarande talan om ogiltigförklaring och följaktigen ogiltigförklara det överklagade beslutet, varigenom klagandens överklagande avslås och invändningsenhetens beslut (invändning nr B 2 840 414) fastställs. I sitt beslut avlog invändningsenheten ansökan om registrering av EU-varumärke nr 15 879 323 endast såvitt gäller varor och tjänster i de klasser som invändningen avsåg (7, 9, 11, 16, 35 och 42) med undantag för följande varor i klass 7, för vilka registrering godkändes: "Maskinkopplings- och transmissionsdelar (dock ej för fordon); Jordbruksredskap (andra än handredskap); Äggkläckningsmaskiner; Varuautomater", och.
- förplikta motparten/motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV